

உ
கடவுள் துணை.

செய்யுளிலக்கணம்.

கத்தியருபம்.

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

பிருங்கிமாநகரம்

இராமசாமிமுதலியாரவர்களால்

சென்னை :

நிரஞ்சனவிலாசவச்சுக்கட்டத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1893.

Registered Copyright.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூலாசிரியர் போதகாசிரியர்

தசாவதானம்

பேறை - ஜெகநாதப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

பட்டாங்கி லுளவறிஞ ரியாவருமே யெளிதாகப் படித்துப் பாடக்
கட்டாய யாப்பின்வகை யனைத்தினையுந் தெளிவாகக் காட்டி மேற்கோள்
சுட்டாரச் செய்யுளிலக கணமெனுதா னவரசமுஞ் சொட்டப் பூவை
யட்டாவ தானகலி யாணசுந் தரக்கவிஞ னறைந்திட்டானால்.

PREFACE.

At the present day, when books are multiplying without even a shadow of satisfying the well-known Leibnitzian Principle of Sufficient Reason for their coming into existence, a few words of mine by way of preface will not be out of place here. My object in this little Manual of Tamil Prosody is to give a clear and comprehensive explanation of the rules and principles of Tamil Poetic Diction for the use of beginners in this study. The Treatises on Tamil Prosody of ancient date, which are the ground works upon which all later Tamil poetical productions are based, are in the form of *sutras*, i.e., blank or rhyming verses. Manuals of Tamil Prosody of recent date, written in prose, are either too compendious or sadly wanting in right order and classification. Hence, the author intended, that, by paying due attention to order and classification and to clearness and simplicity of style in explanation, he will be enabled to place in the hands of beginners in Tamil Prosody what is usually styled by the ordinary role of book makers, a long-felt want—a real and not imaginary long-felt want. The points of improvement which the author modestly claims for this little book are among many, chiefly the following : (1) a new and intelligible classification of the Tamil Metrical forms, (2) a simpler and more accurate explanation of the Principles of Tamil versification and (3) an explanation of the most difficult form of Tamil Poetic composition *வள்ளுவம்* which is for the first time to be found in prose in this little book.

With these words of preface, I leave the book to the judgment of the learned and the learners, with the hope that it will meet with indulgent treatment from my critics. I shall consider myself amply repaid for what little trouble I may have taken in the preparation of this book, if I find that to any the least extent it proves a useful guide in the hands of the students of Tamil Prosody.

MADRAS, }
15th Feb. 1893. }

P. CULLEAUNASUNDROM.

OPINIONS.

From

RAI BAHADUR P. RANGANATHA MUDR. AVL., M.A.,

Professor, Presidency College, Madras.

SIR,

I have perused with pleasure the contents of your செய்யுளிலக்கணம் or Prosody. It seems to me to contain much useful matter. Those who care to enjoy the metrical beauty and harmony of Tamil Poetry will do well to study your Manual.

22-12-92.

From

M. SESHAGRI SASTRIAR, Esq., M.A.,

Professor, Presidency College, Madras.

MY DEAR SIR,

Many thanks to you for your Tamil Prosody called செய்யுளிலக்கணம். The treatise is one of best books hitherto published on the subject. The rules are very clear and the examples are well chosen. I am quite sure that the book will be very useful to those who study Tamil poetry and deserves to be in the hand of every Tamil student in colleges and schools.

6-2-93.

From

P. SUNDRAM PILLAI, Esq., M.A.,

Professor, Maharajah's College, Trevandrum.

MY DEAR SIR,

As desired by you, I have gone through your neat and concise work on Tamil Prosody called செய்யுள் இலக்கணம். I think you have brought out the main points of this very difficult subject with great clearness and force. The examples you have chosen are simpler and more attractive than those generally used in old text books on the subject. I believe you have rendered by this volume considerable service to students who seek to master this branch of our Tamil Grammar. Your notice of வண்ணம் is surely a desirable addition.

26-12-92.

From

C. W. THAMOTHARAM PILLAI, Esq., B.A., B.L.,

Late Judge, Chief Court, Pudukottai

Your Cheyyulilakkanam has been well written. Concise as it is, it gives in plain prose all that is required for a student to know in Prosody with sufficient illustrations, so that the average student can learn it in half the time he may have to devote to get through Karikai, the present popular work on the subject.

16—1—93.

From

P. V. RAMASAWMY RAJU, Esq., B.A.,

*Barrister-at-Law. High Court,
Madras.*

DEAR SIR,

I am happy to inform you that your “செய்யுளிலக்கணம்” has been carefully perused by me and that I find it a concise and useful exposition of the rules of Tamil Prosody. The chief merit about it seems to me to be this—that it will induce its readers to study the higher works on the subject by the very clear and simple manner in which it explains the principles which are more elaborately discussed in the former. It is a source of extreme gratification to me to see your effort in this direction, as unfortunately works of this kind are growing fewer day by day. Wishing your work every success, &c, &c.

5—2—93.

From

T. VEERABADRA MUDALIAR, Esq., B.A., B.L.,

Vakeel, High Court of Madras.

SIR,

I have perused your book Seyyulilakkanam with very great pleasure and interest. It is the first complete work on Prosody of its kind that I have seen, embodying in prose, in a lucid and concise form not only the excellent rules of Prosody contained in Karigai with commentary, but also a variety of very valuable information on such allied subjects as Porutham, Mangalachol, Prabhandam, &c.

I have no doubt that the book will be appreciated by many readers of Tamil Poetry who ought to be thankful to you for saving them the trouble of wading through annotated Karigai and Vembapattial which are all, again, out of print now.

15—12—92.

From

T. T. KANAKASUNDARAM PILLAI, Esq., B.A.,

Educational Clerk, Govt. Secretariat, Madras.

DEAR SIR,

I have perused portions of your book on Tamil Prosody and think it well adapted for use in the school-room. To most of the students in our schools and colleges, Tamil Prosody has hitherto been a sealed book, and I am glad to think that your book will obviate all the difficulties in understanding that fourth part of Tamil Grammar and awaken the interest of all students.

28—12—92.

From

T BALASUNDRA MUDALIAR, Esq.,

Munshi to Tamil Translator to Govt. of Madras.

SIR,

Many thanks for the copy of செய்யுளிலக்கணம் you have kindly sent me. I need only express the pleasure I felt in going over the excellent quotations from eminent Tamil poets, which very well illustrate some of the otherwise inexplicable points in Tamil Prosody. I have read your Manual with a peculiar interest partly because it appears to be an imitation of one of my most favorite books கிதம்பரம்செய்யுட்கோவை, and partly because it is a work proceeding from an old friend of mine. I feel sanguine that your Manual which displays considerable labour and research on your part cannot but prove useful to those for whom it is intended. Allow me to say that your Manual, the explanatory portions of which, are written in clear and accurate prose deserves to find a place in the hands of every student of Tamil Prosody, as it is sure to save him the laborious task of poring over the pages of காரிகை. I sincerely hope that your Manual will win for you a fitting recognition at the hands of the Tamil reading public, and that you will be an example to many a learned man who allows his knowledge to get rusty, forgetful of the Poet's remark :—

“ Who reads

Incessantly, and to his readings brings not

A spirit and genius equal or superior,

Uncertain and unsettled still remains

Deep versed in books and shallow in himself.”

29—12—92.

From

T. SARAVANAMUTTU PILLAI, Esq, B.A.,

Librarian, Presidency College, Madras.

DEAR SIR,

When I began to learn Tamil Prosody I felt very much the want of a book that would have placed before me in brief compass the elementary principles of Tamil Prosody. After I have seen your Manual I feel quite assured that no such want will be felt by students in the future. And, moreover, the examples you have throughout given are in themselves a source of true delight to the students of Tamil Literature.

4-1-93

From

N. BALASUBRAMANYA MUDALIAR, Esq, B.A.,

Late Ag. Mathematics Professor, St Joseph's College, Bangalore.

SIR,

Kindly accept my best thanks for the copy of your *செய்யுளிலக்கணம்* you kindly sent me. I find it on careful reading a most excellent Manual of the Principles of Tamil Prosody and the best of its kind I have ever come across. In comparison with those that can be found in any existing treatises on Tamil Prosody, your explanations are real models of lucidity and clearness. Besides, your illustrations are just such as are fitted to exhibit the varied beauties of Tamil Metrical Composition. In my humble opinion, I know of no other book than yours that deserves so well to be in the hands of every student of Tamil Prosody.

With sincere wishes for the success of your Manual, &c., &c.

26-12-92.

From

T. RAMAKRISHNA PILLAI, Esq., B.A.,

Bench Clerk, High Court, Madras.

MY DEAR SIR,

I have read with very great pleasure your *செய்யுளிலக்கணம்* and am glad to state that it is good and supplies a want.

10-1-93.

ஈடவுளிதுணை.

செய்யுளிலக்கணம்.

தெய்வவணக்கம்.

என்கலைவண்ணப்பா.

நுழிப்பு.

தனனாதனத் தனனாதனத் தனனாதனத்
தய்ய தனத்தனனா.

தானூர்பதிப் பொருளியாதெனத் தடுமாறிமிக்
குள்ளமயர்ச்சியுநார்
சதுமாமறைக்கரிதாகியுந் தமமாமனத்
தையமொழித் தருள்சேர்
உரனார் விழுத் தகையாளர் பெற் றுளதாய்கிளைத்
தெய்வயின்முற்றுவைவாய்
ஒருவாதுநித் திய மேன்மையுந் ஞெளிரோர்முதற்
தெய்வமதைப் புகழ்வாம்
அரனார் துடித் தெனானியாதுதித் தழகார் தமிழ்க்
கல்விவளர்ச்சியினால்
அருணாடிநற் கவிபாடுதற் கதியாவலுட்
கொள்ளுநர்கைக்கொளநேர்
திரனார் முழுப் புலவோர் மகிழ்ச் சியின்மேவுறச்
செய்யுளிலக்கணமே
திசையாவுமுற் றவீர்வான்மிகத் தெளிவாமெனச்
சொல்வளனைப்பெறவே.

செய்யுளிலக்கணம்

நூல்.

உறுப்பியல்.

செய்யுள்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, ஒசை, அடி, எதுகை, மோனையென்னுமுறுப்புக்களாற் செய்யப்படுவது.

எழுத்து.

உயிர், குறில், நெடில், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், வல்லினம், மெல்லினம், ஐயுடயினம், உயிராமெய், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை யெனபனவாட.

அசை.

எழுந்தானது தனிச்சேனும், இணந்தேனுகிற்பது. இது நேரசை, நிராயசையென விருவடைப்படும்.

நேரசை.

குற்றெழுத்துத் தனிச்சேனும் ஒற்றெழுத்தேனும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தேனும் ஒற்றெழுத்தேனும் வருவது.

க=குற்றெழுத்துத் தனித்துவந்த நேரசை.

ம=குற்றெழுத்து ஒற்றெழுத்துவந்த நேரசை.

தா=நெட்டெழுத்துத் தனித்துவந்த நேரசை.

பா=நெட்டெழுத்து ஒற்றெழுத்துவந்த நேரசை.

நிராயசை.

குறிலிணந்தேனும் ஒற்றெழுத்தேனும், குறியெழு. லிணந்தேனும் ஒற்றெழுத்தேனும் வருவது.

அர்=குறிலிணந்துவந்த நிராயசை.

மாம்=குறிலிணந்து ஒற்றெழுத்துவந்த நிராயசை.

நிலா=குறியெழு. லிணந்துவந்த நிராயசை.

வரால்=குறியெழு. லிணந்து ஒற்றெழுத்துவந்த நிராயசை.

கீர்.

அசையுடன் அசை சேர்ந்துவருவது. இது இயற்சீர், வெண்சீர், வருஞ்சீர், பொதுச்சீர், அசைச்சீர் என வைந்துவகைப்படும்.

இயற்கீர்.

இரண்டசைகளா லாக்கப்படுவது. இது ஆசிரிய வரிச்சீரென்றும் முதற்சீரென்றும் சொல்லப்படும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர்=தேமா.

நிராநேர்=புளிமா.

நிராநிரா=கருவிளம்.

நேர்நிரா=கூவிளம்.

(உ-ம்.) காண்டற் கரிய கடவுளைப் போற்றிட

தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம்

வேண்டிய யாவும் விளையும்

சுண்டிய வலகி ஸெம்ம ஸ்ரோக்கே.

வேண்டி.

இயற்சீர் நான்கினுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்குப்பின் காய் என்னு நேரசை
யைக்கூட்ட மூன்று அசைகளாகி வென்சீர் எனவும், காய்ச்சீரொனவும், இடைச்
சீரொனவும் படும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர் நேர்=தேமாங்காய்

நிரா நேர் நேர்=புளிமாங்காய்.

நிரா நிரா நேர்=கருவிளங்காய்.

நேர் நிரா நேர்=கூவிளங்காய்.

(உ-ம்.) கவையாகிக் கொம்பர்க்கி் காட்டகத்தே நிற்கும்

புளிமாங்காய் தேமாங்காய் கூவிளங்காய் தேமா

அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சுவைநடுவே

புளிமாங்காய் தேமா புளிமா கருவிளங்காய்

நீட்டோலை வாசியா நிக்ரூன் ருதிப்பறிய

தேமாங்காய் கூவிளம் தேமா கருவிளங்காய்

மாட்டா தவனே மரம்.

தேமா புளிமா மலர்.

வஞ்சிச்சீரி.

இயற்சீர் நான்கினுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குப்பின் கனி என்னு நிராயசை
யைக்கூட்ட மூன்று அசைகளாகி வஞ்சிச்சீரி, கனிச்சீர், கடைச்சீரெனவும்
வழங்கும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர் நிரா=தேமாங்கனி.

நிரா நேர் நிரா=புளிமாங்கனி.

நிராநிராநிரா=கருவிளங்கனி.

நேர்நிராநிரா=கூவிளங்கனி.

(உ-ம்.) பூந்தாமரைப் போதலமரத்

தேமாங்கனி கூவிளங்கனி

தேம்புனலிடை மன்றிந்தரும்
கூவிளங்கனி கூவிளங்கனி
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
புளிமாங்கனி கருவிளங்கனி.

பேரதுச்சிநி.

இயற்றார் நான்கிலும் ஒன்றொன்றிற்குப்பின் தண்பூ, நறும்பூ, தண்ணிழல்
நறுகிழல் என்று மிரண்டசைகூடி வருவன.

வாய்ப்பாடு,

தேமாத் தண்பூ தேமாத் தண்ணிழல்,
தேமா நறும்பூ தேமாநறுகிழல்.
புளிமாத் தண்பூ புளிமாத் தண்ணிழல்.
புளிமா நறும்பூ புளிமாநறுகிழல்.
கருவிளந்தண்பூ கருவிளந்தண்ணிழல்.
கருவிளநறும்பூ கருவிளநறுகிழல்.
கூவிளந்தண்பூ கூவிளந்தண்ணிழல்.
கூவிளநறும்பூ கூவிளநறுகிழல்.

(உ-ம்.) இந்துலின் செய்யுளியலில் காட்டியுள்ள குறளடி வஞ்சிப்பாவிற்கு
காண்க.

ஓரகைச்சிநி.

நேரசையும், நிரையசையும், தனித்தனியே சீராகி, நாள் மலர் என்று
வழங்குவதுடன், இவற்றுடன் குற்றியலகாரஞ்சேர்ந்து காசு, பிறப்பு எனவும் வ
ரும்இவை வெண்பாவின் கடையில் வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஈன்றபொழுதிற் றொரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ நெனக்கேட்ட தாய். = நாள்
தன்னான் பெருக்கற்குந் தாய்பிறிதுநுண்பா
நெங்ஙன மாளு மருள். = மலர்.
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலினொன்று
துயிர்செகுந் துண்ணாமை நன்னு. = காசு.
எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. = பிறப்பு.

தலை.

நின்றசீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் விதிப்படி ஒத்திருப்
பதாகப் பார்ப்பது தனையாம்.

மா + நேர் = நேரொன்றாகிய த்நேர்
வினம் + நிரை = நிரையொன்றாகிய த்நிரை } அகவலுக்குரியன.

மா + நிரை } இயற்கைவெண்டனே. } வெண்பாவிற்குரியன.
வினம் + நேர் }
காய் + நேர் = வெண்சீர்வெண்டனே. }

காய் + நிரை = கவித்தனே கலிப்பாவுக்குரியது.

கனி + நிரை = ஒன்றியவஞ்சித்தனே }
கனி + நேர் = ஒன்றாகவஞ்சித்தனே } வஞ்சிப்பாவிற்குரியன.

ஒ ளை.

சீர்களின் புணர்ச்சியால் தோன்றித் தனிகளால் லமைந்த செய்யுட்களின்
சூனமாய் இசைப்பது. இஃது செப்பலோசை, அகவலோசை, துள்ளலோசை,
தூங்கலோசையென நால்வகையாம்.

செப்பலோசை.

இது ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், ஒழுக்கிசைச் செப்பலென
மூவகையாம். இவை வெண்பாவிற்குரியன.

ஏந்திசைச்செப்பல்.

வெண்சீர் வெண்டனையால் முற்று முடியும் வெண்பா.

(உ-ம்.) யாநானுநாடாமா லூராமா லெவ்வொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாழா.

தூங்கிசைச்செப்பல்.

இயற்சீர் வெண்டனையால் முற்றுமுடியும் வெண்பா.

(உ-ம்.) இருமை வகைநெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

ஒழுக்கிசைச்செப்பல்.

இயற்சீர் வெண்டனையும், வெண்சீர் வெண்டனையும் விரவி முடியும்
வெண்பா.

(உ-ம்.) கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
பெல்லா வுயிருந் தொழும்.

அகவலோசை.

இது ஏந்திசையகவல், துந்திசையகவல், ஒழுந்திசையகவலென மூவகையாம். இவை அகவலுக்குரியன.

ஏந்திசையகவல்.

நேரொன் றுகிரியத்தனையால் முற்றுமுடிந்த அகவல்.

(உ-ம்.) டோது சாந்தம் பெற்பு வேந்தி
யாதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் தூன்னு லோடு.

தூங்கிசையகவல்.

நிளையொன்றுகிரியத்தனையால் முற்றுமுடிந்த அகவல்.

(உ-ம்.) அணிதிழ லசோகாரித் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக முறிமொளி வரதனை
பணிபவர் பவநனி பரிதாபப்பவடு.

ஒழுந்திசையகவல்.

நேரொன் றுகிரியத்தனையும் நிளையொன்றுகிரியத்தனையும் வீரவி முடியும் அகவல்.

(உ-ம்.) தானே முத்தி கருதுவன் மிளவ
னடியின் வாத ஓரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்த்தே.

துள்ளலோசை.

இது ஏந்திசைத்துள்ளல், பிரிந்திசைத் துள்ளல், அகவற்றுள்ளல் என மூவகையாம். இவை கவிப்பாவினுக் குரியன.

ஏந்திசைத்துள்ளல்.

கவித்தனையால் முற்று முடிந்த கவிப்பா.

(உ-ம்.) திருவனைய கருநெடுங்கட் சிலைதுதலார் மயல்வலையி
விருநிலக்கண் விழுந்துழலு மெளியவனை யெடு ததன்பிற்
பொருவரிய நினபடியார் புகழுரைத்துத் தினமகக்கட்
பாவவருள் புரிவாய்கொல் பசுபதியெம் பெருமானே.

பிரித்திசைத்துள்ளல்.

கலித்தனையும், வெண்சீர் வெண்டனையும் விரவிமுடியுங் கலிப்பா.

(உ-ம்.) சொரிந்திட்ட மலர் பொழிநுட் சூழ்ந்திட்ட வாவியெல்லா
நெரிந்திட்ட மணங்கமழ நிறையொற்றி யூர்நாட்டில்
ளிரிந்திட்ட பெருங்கடலே மேய்வனையே கம்புள்ளே
பிரிந்திட்ட வென்றலைவன் பெயர்ந்திசை பேசுகிறோ.

அகவற்றுள்ளல்.

கலித்தனையும், வெண்சீர் வெண்டனையும், பிறதனையும் விரவி வருங்
கலிப்பா.

(உ-ம்.) தேரவர் போலோதே திருநந்தார் கோமானே
யாவரை மாப்பா வடியே னுயிர்க்குரியோ
காரிருளில் யான்புலம்பக் காணத்தில் விட்டகன்று
சாரலையா யின்னுயிடுவோகின் தண்ணையே.

தூங்கலோசை.

இது வந்திசைத்துங்கல், பிரித்திசைத்துங்கல், அகவற்றுங்கலென மூவ
கையாம். இவை வஞ்சிப்பாவிற் குரியன.

ஏந்திசைத்தூங்கல்.

ஒன்றிய வஞ்சித்தனையால் முற்றுமுடியும் வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) விளைத்தின்பகை விழர்சொற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்ந்தாவினை:—

பிரித்திசைத்தூங்கல்.

ஒன்றாதவஞ்சித்தனையால் முற்றுமுடிந்த வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) வானோர்தொழ வண்டாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தரு:—

அகவற்றுங்கல்.

ஒன்றிய வஞ்சித்தனையும், ஒன்றாத வஞ்சித்தனையும் விரவியரும் வஞ்
சிப்பா,

(உ-ம்.) பூந்தாமரைப் போதலமரப்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரு
வளவயலிடை களவையின்மகிழ்:

அ 17.

சேர்களின் தொடர்ச்சியாகும் இருசீரால் வருவது குறளடி முச்சீரால்வரு
வது சிந்தடி நாற்சீரால்வருவது அளவடி. ஐந்து சீரால்வருவது நெடிவடி. ஐத்
து சீரில் மிகுந்து எனைத்துச் சீரானும் வருவது கழிநெடிவடியாம்.

குறளடி.

(உ-ம்.) மனைதீர்த்து நாயேன்
சுனைதீர்த்த லானே
னனைதீர்த்த மாதே
வினைதீர்த்த நேவே.

சிந்தடி.

நாக நாதையில் வன்பிறுர்
தரணி மீடுநாடு கொன்பெறுர்
சுரகு லோகமு மின்புறர்
அருணை நாயக மன்புறர்.

அளவடி.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சுகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அுகட சக்கர வின்பணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

நெடிவடி.

முன்னநின் னன்னை முலையுட்டி மையிட்டு மூக்குச்சிந்தி
கன்னமுங் கள்ளிய நாளல்ல வேயென்னைக் காப்பதற்கே
அன்னமு மஞ்ஞையும் போலிரு பெண்கொண்ட வாண்பின்னாரீ
இன்னமுஞ் சின்னவன் முனோ செந்நூரி லிருப்பவனே.

கழிநெடிவடி.

கற்பூரப்பாத்திகட்டிக் கந்துரியெருப்போட்டுக் கமழ்தீர்பாச்சிப்,
பொற்பூவுள்ளியினை விடாந் காலு மதின்குணத்தைப் பொருந்தக்கா
ட்டும், சொற்பேதை யருந்தகறிவிங் கினிதாக வருமெனவே சொல்லி
னா, நற்போதம் வாராதாங் கவர்குணமே மேலாக நடக்குந்தானே.

உறுப்பியல்.

இதனின் மிக்க சீர்க்கழிநெழவழிகள் இத்தால் செய்யுளியலிற் காண்க.

எதுகை.

அழகனின் முதலெழுத்துக்கள் மாதீதிரா யளவாயொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒத்துவருவது.

(உ-ம்.) அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாநி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

இதில் அக என்பதற்குப் பக என்பது எதுகையாம்.

சிறுபான்மை வருக்கவெதுகை, நெட்டெழுத்தெதுகை, இனவெழுத்தெதுகை, ஆசெதுகையெனவும் வரப்பெறும்.

வல்லினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சுத்தாற் காணப் படும்.

மேல்லினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) அன்பினு மார்வ முடமை யதுவீனு
நண்பென்று நாடார் சிறப்பு.

இடையினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்பா விளக்கே விளக்கு.

நெடிலெதுகை.

(உ-ம்.) ஆவாவென்றே யஞ்சினராமுந்தா ரொருசாரார்
கூகுவென்றே கூவினர்கொண்டா ரொருசாரார்.

இனவெதுகை.

(உ-ம்.) அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகைப்
பொறுத்தானோ ரீந்தா னிடை.

ஆசெதுகை.

ய்-ர்-ல்-ழ்-என்னு நான்கு மெய்களுள் யாதானு மொன்று எதுகைக்கிடை
யில் வருவது.

செய்யுளிலக்கணம்

(உ-ம்.) காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்விழக் குழுகினெற்றிப்

பூமாண்ட தீந்தேன் றெடைக்கிறிவருக்கையொழிய:—

மாக்கொடி யானையு மெளவற் பந்தரும்

கார்க்கொடி முல்லையுந் கலந்து மல்லிகை:—

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த

பால்வே றுருவின வல்லவாம் பால்போல்:—

வாழ்கின்றே மென்று மகிழ்ந்மின் வாழ்நாளும்

போகின்ற பூனையே போன்று.

மற்றஞ்சில வெதுகைகளுளவாயினும் அத் துணைச்சிறப்பன்று-சொன்ன வற்றுள்ளும் இரண்டாமெழுத்து ஒத்துவரும் எதுகையே மிகச்சிறப்பு.

மோனை.

முதற்சீர் முதலெழுத்துடன் பின்வருஞ்சொகளில் ஒன்றிலேனும் பலவற் றிலேனு முதலெழுத்தொன்றிவருவது.

உயிரினுள் அ-ஆ-ஐ-ஒள-இவை தம்முளினமாம்.

இ-அ-எ-ஏ-இவை தம்முளினமாம்.

உ-ஊ-ஓ-ஔ-இவைதம்முளினமாம்.

இவையேறிய உயிர்மெய்களுக்கு மிவவாறேகொள்க.

ஒற்றினுள் ச-த-இவை தம்முளினமாம்.

ஞ-ந-இவை தம்முளினமாம்.

ம-வ-இவை தம்முளினமாம்.

மற்றையவெழுத்துக்களுக்கு அவவவ் வெழுத்துக்களே யினமாம். இம் மோனை யெழுதுகையாம் வருமாறு.

பொழிப்புமோனை.

அளவடிச்செய்யுளில் முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்றஞ்சீர்க்கண்ணு மோனை வருவது.

(உ-ம்.) அரிற்சூரற் கிண்குனி யரற்றுஞ் சீரடி:—

இணைமோனை.

முதலிருசீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அணிமல ரசோகிண் றளிர்நலங் சவற்றி:—

ஒரு உமோனை.

முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்க்கண்ணுமோனைவருவது.

(உ-ம்.) அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி:—

கூழைமோனை.

முதல்மூன்று சீர்க்கண்ணு மோனைவரத்தொடுப்பது.

(உ-ம்.) அகன்ற வல்கு லந்துண் டருங்குல்:—

மேற்குதுவாயமோனை.

இரண்டாஞ்சீரன்றி மற்றையசீர்களில் மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அரும்பிய மொங்கை யவ்வனை யமைந்தோள்:—

கீழ்க்குதுவாயமோனை.

மூன்றாஞ்சீரன்றி மற்றையசீர்களில் மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அவிர்மதி யலைய திருநாடி லரிவை:—

மூன்றுமோனை.

எல்லாச்சீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அயில்வே லனுங்கி யம்பலந் தமர்ந்த:—

வேறு சில மோனையுளவேனு மத்துணைச் சிறப்பன்று. அன்றியும் இணை மோனை, இணையியைபு, இணையெதுகை, இணைமுரண், இணையளபெடை முதலிய இக்காலத்து மிக வருகி வழங்கலால் இவன் விரித்திடாது இந்நூலின் ஒழிபியலிற் காட்டப்பட்டிருக்கிறன.

கடவுள்துணை.

செய்யுளியல்.

வெண்பா.

சுற்றடி முச்சீராய் மற்றையவடி நாற்சீராய் காய்ச்சீரும், இயற்சீரும் விரவி, இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையுங்கொண்டு, இரண்டடிக்குக் குறையாமல் செப்பலோசை யுற்று, ஓரசைச்சீர்கள் நான்கிலொன்றை சுற்றில்பெற்று முடிவது.

இது குறவ்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, சவலைவெண்பா, பரொடைவெண்பா, * கலிவெண்பா வெண்பா முவகையாம்.

குறவ்வெண்பா.

இரண்டேயடியாய் முதலடிநாற்சீராய் இரண்டாமடிமுச்சீராய்வருவது

(உ-ம்.) அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிழை நிற்கு நிறைந்து.

சிந்தியல்வெண்பா.

இதுநேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பாவென்றும், இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பாவென்று மிருவகையாம்.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

மூன்றடியாய் இரண்டாமடி யிறுதிச்சீர் தனிச்சொல் பெற்றவருவது.

(உ-ம்.) கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னே - யெங்கோமான்
பங்குற்றுந் தீரப் பசப்பு.

* கலிவெண்பாவை வெண்பாவகையிற் சேர்த்துச் செப்பியதற்குக் காணம் இந்நூலின் ஒழிபியலிற்காண்க.

இன்னிகைச்சிந்தியல்வேண்பா.

தனிச்சீர் பெறுதுவருவது.

(உ-ம்.) போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் நமரங்காள்
ஏற்றுவந்தான் பொற்று ளிணை.

நேரிகைவேண்பா.

நான்கடியாய் இரண்டாமடி இறுதிச்சீர் தனிச்சொல்லாய் முன்னிரண்
டடி ஒரொதுகையும், பின்னிரண்டடி மற்றொதுகையுமாகவரும். முதலிரண்
டடியிலுள்ள வெதுகை தனிச்சீரிலும் பொருந்தவேண்டும்.

(உ-ம்.) வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ணைக்குண்டா மேனி துடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

நான்கடியு மொரோ யெதுகைபெற்று வரினும்வரும்.

இன்னிகைவேண்பா.

இரண்டாமடியி னிறுதிச்சீர்தனிச்சொலிவ்நிறி வருவது.

(உ-ம்.) துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோடு ண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும்.

முன்னிரண்டடி யோரொதுகையாயும் பின்னிரண்டடி யோரொதுகையாயும்
வரும்.

மூன்றாமடியில் தனிச்சீர்பெற்றும், அடிகடோறுந் தனிச்சீர்பெற்றும் வரும்.

(உ-ம்.) காதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றார் நெஞ்சம் பிழைத்தகன்றார் நன்னெஞ்சம்
போதம் படரும் புலியூரோ - தாதுண்டு
வண்டுறங்கு பூஞ்சடையோன் வைப்பு.

மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை - மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லைத் - தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை - யாசனும்
இல்வாழ்வா ரில்வழி யில்.

சுவலைவெண்பா.

இரண்டு குறட்பாப்போன்ற நாலடியு மோரெதுகையைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) வேலங்கைக் கொண்டுசென்னை வீறுபெற நின்றோனே
காலங் கடந்த கதியளிப்பான்
ஞாலங் கருதிடினு நல்குவா நென்கைமறை
மூலங் கழறு மொழி.

பஹெடைவெண்பா.

நான்கடியின் மிகுந்து ஏழடி யிறுகியாக நிரம்பி எதுகை பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் வரும்.

(உ-ம்.) வானே நிலனே கனலே மறிபுனலே
ஊனே யவ்வுனி லுயிரோ யுயிர்த்துணையே
ஆனேறு மேறே யரசே யருட்கடலே
தேனே யமுதே யளியோங்கல் செல்வமே
யானே புலனு நலனு மிலனன்றே
ஆனாறு பென்போன்மற் றுர்பெற்றா மம்பலத்துள்
மானாட கங்காணும் வாழ்வு.

உலவெண்பா.

- நேரசை வெண்பாவே போன்ற எண்ணிறந்த வடிகளை யுடைத்தாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுவருவது.

(உ-ம்.) சுடர்த்தொட கேளாய் தெருவினு மாடு
மணற்சிற்தில் காலிற் சிதைபா - வடர்ச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி - மேலோர்நா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிலே
யுண்ணுநீர் வேட்டே நெனவந்தாற் - கன்னை
யடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்றா - நெனயானுந்

தன்னை யறியாது சென்றேமற் றென்னை
வளைமுன் கைபற்றி நலியாத் - தெருமந்திட்

டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனுக்
கன்னை யலறிப் படர்நாத் - தன்னைபா

னுண்ணுநீர் விக்கினு னென்றேனா லன்னைபுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் - றென்னைக்

கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

—o—o—o—

வெண்பாவினம்.

வெண்டாழிசை, வெண்டிறை, வெளிவிருத்தம் என மூவகையாம்.
வெண்டாழிசையானது குறட்டாழிசை; வெண்டாழிசை யென விருவகை
யாம், வெண்டிறையானது குறள் வெண்செத்துறை வெண்டிறையென விரு
வகையாம்.

* குறட்டாழிசை.

இரண்டடியாய் நாற்சீரின்மிக்கு எத்துணைச்சீரானும் அமைந்து முதலடி
யளவிற்கு ஈற்றடி ஒருசீரேனும் சில சீரேனும் குறைந்து செப்பலோசை கெட்
டுவருவது.

(உ-ம்.) கம்பைமாநதியின் கரைச்சிறுகன்னிபா முலைத்தழும்பணி
உம்பர்கோன்விடையொன் றுலகேழுமுண்டதுவே.

இரண்டடியாய்த் தம்முள்ளவொத்துச்செந்துறைச் சிதைவும் குறட்டா
ழிசையாம்.

(உ-ம்.) முன்புலகின்ற முகண்முலைக் கன்னியோ
டின்புறம் யோகி யெழுபுவிச் காசே.

குறட்பாவிற்குரிய தளைகெட்டு ஓசை சிதைந்து வரினும் குறட்டாழிசை
யாம்.

(உ-ம்.) பின்றூழ் நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇ மால்யானைக்
கன்றீனு முக்கட் களிறு.

* தாழிசைக்குறளெனினுமாம்.

ஐ வேண்டாழிசை.

மூன்றடியாய் முதலிரண்டடியும் நன்னுன்கு சீராய் ஈற்றடியுச்சீராய்ச் சிந்தியல்வெண்பா போன்று தளைக்கெட்டுவருவது.

(உ-ம்.) கனக மார்க வின்செய் மன்றில்
அனக நாட கற்கெம் மன்னை
மனைவி தாய்தந்தை மகள்.

சிந்தியல்வெண்பா மூன்று ஒருபொருண்மே லடுக்கவரினும் வெண்டாழி சையாம்.

(உ-ம்.) அம்பேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்.

வானேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
நீனாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீனே யிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
ஆளாகி யாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்.

* செந்நிறை.

அளவொத்த அளவடியிரண்டாய் வீரூமியபொருளும் ஒழுக்கிய வோசை புமாய் வருவது.

(உ-ம்.) கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியினை
பென்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

வேண்டுறை

மூன்றடிமுத லேழடியீராகப் பின்பு நின்ற சிலவழிகளில் சிலசீர் குறைந் துவரும். இவற்று ளெல்லாவடியு மோரோசையாயும் பின்பிற் சிலவழிகண் மற்ரோ ரோசையாயும் வருதலுமுண்டு.

ஐ வெள்ளொத்தாழிசை யெனினுமாம்.

* செந்துறைவெள்ளி அல்லது குறள்வெண்ணெய்துறை யெனினுமாம்.

முதலடியறசீராய் ஏனையடி நாதீராய்வந்த மூன்றடிவெண்ணெற.

(உ-ம்) பாசிருக்குந்தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குந் திருமன்றிற் பரசொன்
அரசிருக்கும் பெருமானர்க்காட்செய்யாடொன்செய்வார் [தேந்தி
முரசிருக்கும்படை நமனார் முன்னாகும்நாளே.

முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஒரோசைத்தாய் ஏனையடிநாதீராய் வந்த
வேறேரோசைத்தாய் ஏழடிவேற்றொலி வெண்ணெற.

[தேன்பில்கி
(உ-ம்) கூற்றிருக்குமடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக் கொழுந்
ஊற்றிருக்குந்தில்லைவனத் தசம்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
வண்டுபாடச்சுடர் மகுடமாடப்பிறைத் [தொருநாளானறி
துண்டமாடப்புலித் தோலுமாடப்பகி
ரண்டமாடக்குலைத் தகிலமாடக்கருங்
கொண்டலோடுங்குமுற் கோதையோடுங்கதைத்
கண்டராடுந்திறங் காண்மினோகாண்மினோ.

* வெளிவிருத்தம்.

மூன்றடியாலேனும், நான்கடியாலேனு முற்றுப்பெற்று அடிதோறு மிறு
தியில் ஒரோதன்மையான சொல்லைப்பெற்று வருவது.

மூன்றடியால்வருவது.

(உ-ம்) அங்கட்கமலத் தலர்க்கமல மேயீரு நீரோபோலும்
வெங்கட்கடிகை விடவரவின் மேயீருநீரோபோலும்
திங்கட்கடையீருந் தில்லைவனத்துள்ளீருநீரோபோலும்.

நான்கடியால்வருவது.

(உ-ம்) வெஞ்சமன்வஞ்ச வேலொடெதிர்த்தானமரங்காள்
அஞ்சலெனுஞ்சொல்லார் சொலவல்லார்நமரங்காள்
மஞ்சிவரிஞ்சி மன்றமிறைஞ்சீர்நமரங்காள்
நஞ்சமயின்றார் நல்குவர்மாதோநமரங்காள்.

* வெளிவிருத்தம், வெண்பாவிருத்தம், வெள்ளைவிருத்தம் என்பன ஒரு
பொருட்களவி.

ஆசிரியப்பா.

அடி யொன்றுக்குநான்குசீராய் இயற்சீர்பயின்றும், வெண்சீர்விரவியும், மூன்றடிக்குக்.குறையாமல்பவவழிகளால் அகவலோசையுற்று இறுதியில் * ஏ யென்னுமொசையுடன் முடிவது.

இவ்வாசிரியப்பா நேரிசையாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, இணைக் குறளாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா வெனநான்குவகையாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

எல்லாவழிகளுநாற்சீராய் ஈற்றுக்கயவழி முச்சீராய்முடிவது.

(உ-ம்) செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

எல்லாவழிகளுநான்கு சீராலேயே முடிவது.

(உ-ம்) கடம்பணி தொடையன் மிடைந்த தடந்தோள்
வன்றிற லெல்க மேந்திய வலவன்
கொன்றையன் சடிலத் தாசான் மன்ற
பற்றினர் பைய்யுட் பற்றி தென்னே.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

முதலடியும் கடையடியும் நான்குசீராய் இடையில் வருமடிகள் இரண்டு சீராயும், மூன்றுசீராயும்வருவது.

(உ-ம்) தண்ணென் கடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தர
வெண்மதி கண்ணி சூடும்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும்பூங்கழ விதைஞ்சுதும்
விண்மிசை போகிய வீடுபெறற் பொருட்டே.

* ஆ-ஈ-ஏ-ஒ-என்னே என்கிற அசைகளையும் இறுதியிற்பெறும். ஆயினும் நிலைமண்டிலவாசிரியம்-என்னே-என்னும் இறுதியையும், மற்றையவை-ஏ-என்னும் இறுதியையும்பெறுதல் சிறப்பு.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

எல்லாவழிகளையு முதலாகவும், ஈராகவும், நடுவாகவு மாறிமாறி வைத்துப் படிக்கினும் பொருள்கெடாதுவருவது.

(உ-ம்) தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புவி யூரோ
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.

ஆசிரியப்பாவினம்.

ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்த மென மூன்றாம்.

ஆசிரியத்தாழிசை.

மூன்றே யடியாய் அளவொத்துத் தனித்தாயினும், ஒருபொருண்மேன் மூன்றெக்கியாயினும் வருவது.

(உ-ம்) என்றுஞ் சென்று மியைவரு முச்சியா
ரின்றுந் துன்று மெழின்மகி மொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடர் மிச்சையே.

மூன்றெக்கிவருவது.

(உ-ம்) சிற்றம்பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
கற்றைச்சடைக்கு முடிக்குஞ்சுடர்த்திங்கள்
மற்றப் புனன்மங்கைவாணுதலை யொக்குமால்.
பேரம்பலத்து நடிக்குஞ்சிவபெருமான்
வார்செஞ்சடைக்கு முடிக்குஞ்சுடர்த்திங்கள்
நீர்மங்கைகொங்கைக்கு நித்திலக்கச்சொக்குமால்.

பொன்னம்பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
மின்னுஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
அந்நங்கை செங்கைக் கணிவளையு மொக்குமால்.

ஆசிரியத்துறை.

வீணத்துச் சீரானும் வருமடி. நான்குடையதாய் ஈற்றயலடிருறைந்தேனும் முதலடியு மூன்றாமடியுங் குறைந்தேனும் வருவது. வருமிடத்து இடைமடங்கியு மடங்காதும் வரும்.

(உ-ம்.) நாகம்பொதிசடைமேனாண்மதியும்வாண்மதிபோனங்கைகங்குல்
மேகஞ்செய் கூந்தன்மலைச்சந்தலைக்கலனும் விளங்குந்தோற்றம்.

ஆகம் பகுந்தளித்த வந்நாளி லம்பலத்தான்
மாகம்பதியு மதியும் பகுந்தளித்த வண்ணம்போ லும்.

இடைமடக்காய்வருவது.

உ-ம்.) மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர்கள் கண்களிப்பமன்றுளாடு
நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல்கற்றம்மா
நாயகன் கண்டங் கறுதே லந்நாட்டமரர் (போலும்,
சேயிழைமாதருக்குச்செங்கைகளுங்கொங்கைகளுஞ்சிவக்கும்

ஆசிரியவிருத்தம்.

கழிநெடி லடி நான்கு தம்முள் ளளவொத்து வருவது.

அறுசீர் விருத்தம்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை யகோவெனவும்
வாரானதி, யண்டமவையடுக்கடுக்காயந்தரத்தினிறுத்துமவதானம்போ
ல, வெண்டருநல்லகிலாண்டகோடியைத் "ன்னருள்வெளியிலிலக வைத்
துக்கொண்டுநின்றவற்புத்தையெவராலுநிச்சயிக்கக்கூடாவொன்றை
இது முதல் நாற்சீர் காய்ச்சீர்களாகவும் கடை இருசீர் இயற்சீராகவு முடிந்தது.

வேறு.

நேற்றுளா நின்று மாளா நின்றன ரதனைக் கண்டும்
போற்றிலே னின்றனை யந்தோ போக்கினேன் வீணே கால
மாற்றிலேன் கண்டா னந்த வண்ணலே யளவில் மாயைச்
சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திரைக்கவோ சிறிய னேனே.

இது அறுசீரும் இயற்சீராலேயே முடிந்தது.

வேறு.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே சுகவா ரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற் கரிய மயலிலெனை விட்டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன்
கல்லற் பசிய நாருரித்துக் கடுகற் பெரிய கடலடைக்கு
மல்லற் கரிய வந்தகனார்க் காளாக் கினையோ வறியேனே.

இது மூன்றாஞ்சீரும் ஆறாஞ்சீரும் காய்ச்சீராய்மற்றையஇயற்சீரால்முடிந்தது.

வேறு.

கண்டு நின்றனை யைம்புல னேமகிழ் காமக் கைதவத்தில்
தொண்டு செய்கிலு யொற்றி யூர்வளர் தொன்மை யடியவர்பால்

விண்டு பேசிலை நால்வ ரின்புகழ் வியந்துநாடோறுங்
கொண்டு போதா வென்ன வோதடை கொடிய கூற்றுவற்கே.

இது முதலெந்தசீர் இயற்சீராயும் கடையொருசீர் காய்ச்சீராயு முடிந்தது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆரண மார்க்கத் தாகம வாசியற்புத மாய்நடந் தருளுங்
காரண முணர்த்துங் கையுதின் மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடைய வென்
பூரணவறிவீற்கண்டிலமதனாற்போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து[கண்ணே
தாரணி யுள்ள மட்டுமே வணங்கத் தமிழனேன வேண்டிடத் தருமே.

இது முற்று மியற் சீராலேயே முடிந்தது.

வேறு.

அல்லையொத்த சூர்மேல் வில்லெடுத்த கூர்வே லையனுக்கு வாழ்
தாதையுமாவார், வல்லியொத்தபூணுந், தயவுக்குமாலாம் வள்ளலுக்கு
வாழ்வாகியழுதார், செல்லுமக்கிவேன்போர் வில்லொடித்துமீனார் செய்
யழித்து வாடா வயல்வானை, புல்லொதுக்கிலேபோய் நெல்வரப்பி
லேசேர் புள்ளிருக்கு வேளுந்நகர்தானே.

இது காய்ச்சீரும் இயற்சீரு மாறிமாறி வந்துமுடிந்தது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேவிக்
காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவியாகி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாட்டும்
விழுப்பொருளே யான்சொலும்விண் ணப்பங் கேளே.

இது அனாயடிக்கு இரண்டுகாய்ச்சீரும் இரண்டு இயற்சீருமா யிரட்டித்து
வருவது.

வேறு.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுனாத்து நவநிதியந் தேடி
 நலமொன்று மறியாத நாரியனைக் கடிப்
 பூப்பிளக்க வெழுகின்ற புற்றீசல்போலப்
 புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
 காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
 கவட்டுத்தொன் மரத்திடுக்கிற் காணுழைந்துக் கொண்டே
 ராப்பதனைப் பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்கைப் போல
 வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீர் நீரே.

இத அரையடிக்கு முதல் மூன்றசீர் காய்ச்சீராயும், கடைச்சீர் மாச்சீராயு
 மிரட்டித்தவருவது.

வேறு.

வற்கலை கொண்டும் வலியவந் தண்டும்
 வனசரு குண்டும் வளியது தின்றுங்
 கற்களி லென்றுங் கனலிடை நின்றுங்
 கனபசி விண்டுங் கதிபெற விலையா
 னற்கலை தேர்ந்த வெற்றியை யார்ந்து
 நவமனை வேய்ந்து மனைவியை வாய்ந்து
 பொற்பணி சார்ந்து மகவுடன்வாழ்ந்தும்
 புகழ்தரு சிவகதி நிகழ்வது நிசமே.

இது எல்லாச்சீரும் இயற்சீராலேயே முடிந்தது.

ஒன்பதின்சீர்க்கழநேடிடடியாசிரியவிருந்தம்.

வளங்கு லாவரு மணங்க னூர்விழி மயக்கி லேழுலை
 முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
 களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு காடுசேர்முனம்
 வீடு சேர்வகை கேண்மினோ
 துளங்கு நீள்கழ லறங்க வாடல்செய் சோதி யானணி
 பூதியானுமை புதியான்
 விளங்குசேவடி யுளங்கொளீடொமன் விடுத்த பாசமு
 மடுத்த பாசமு விலக்குமே.

பதின்கீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கைத்தலத் தழற்க ணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொருத்தி
கட்கடைப் படைக்கி னேத்த திறலோரா
முத்தலைப் படைக்க ரததெ மத்தார்கிற் சபைக்கு ணிற்கு
முக்கணக் கருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
நித்திலத் திளைப்ப தித்த கச்சறுத் தடிக்க னத்து
நிற்கு மற்புதத் தனத்தி னிடையேவே
ளத்திரத் தினிற்றொ டுத்து விட்டுநெட் டயிற்க ளித்தி
லக்கனுற் றிடச்செய் விக்கு மதுதானே.

பதின்கீரின் மிக்குவரும் ஆசிரியவிருத்தங்கள் பின்னேத்தமிழ் முதலிய பிரபந்தங்களிற்காண்க.

கலிப்பா.

நேரிற்று இயற்சீரும், நிராநடுவாகிய கனிச்சீரும் பெறுது, நிராமுதலாகிய வெண்பாச்சீர்மிகுந்துதன்தனையும்பிறதனையும்தழுவி * தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்பு முடைத்தாய் வருவது.

இது ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, வெண்கலிப்பா, கொச்சகக்கலிப்பா, கட்டளைக்கலிப்பா வெனநான்காம்.

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவான துவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, நேரசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனமுன்றாம்.

* தரவுஎன்றபொருண்மையென்னவெனின் முகத்துத்தரப்படுவதென்ப. தாழிசையென்ற தென்னையெனின் பெரும்பாலுந் தாழப்பட்ட ஓசையுற்ற வாகலினென்பது.

அராகமென்பது அறுதுகடுகிச்சேரல், மாத்தினாரீண்டும்துணிந்தும்வாராது குற்றமுத்துப் பயின்றவந்து நடைபெறுவது.

அம்போதரங்கம்-அம்போதி=கடல், தரங்கம்=நீர்த்திணை, நாற்சீரடி முச்சீரடி இருசீரடி ஆகிய அசையடிகள் கடலின்கண் அலைகள் கணாச்சாரசாரமுறை முறையே சுருங்கிவருகின்ற தன்மைபோல, தனிச்சொல்லுச்சாரசாரமுறையாகக் குறைந்துவருவது.

சுரிதகமென்பது நீர்ச்சுழிபோல நின்று சுரிந்து இறுவது.

வண்ணகவொத்தாழ்சைக்கலிப்பா.

தரவு, தாழ்சை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச் சொல், சுரிதகம் ஆகிய ஆறுறுப்புக்களும் பெற்ற வருவது.

த ர வு.

(உ-ம்.) தொல்லுலகம் படுசுடிகைச் சுடர்மணிவி ளக்கேந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
அந்தரதூர் துபிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
இந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத்த ளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
ஆடகத்தி ருமன்றத் தனவராத நடஞ்செய்வோய்.

தாழ்சை.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே.

கடநாக மெட்டும்விடங் காணாக மோடொட்டிங்
தடநாக மோடொட்டிங் தரித்துளபூந் துகிலொன்றும்
உடனாக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்றும்
அடனாக வரவல்குற் கணிகலையா யசைத்தனையே.

வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையும்
அருநீல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையும்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனும்
திருநீலக் கண்ணியைஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

அராகம்.

கறைவிட முகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி ரொடுமுடல் பெறுபக டொடுமடல்
எறுழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறலிய துயிர்கொள மலர்தரு கழலினை.

உலகமொ டுயிர்களு முலையா வல்மவரும்
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிக்கொள் புகலென முறையிட
அலைகடல் விடமுண மமுதுசெய் தருளினை.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவா விரகி, ௩
அசலம் தசைதா வடல்புரி தசமுத
ந்சிசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினோ.

இலவிதழ் மதிதுத விரத்யொ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவா
அலைகட நெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னணையடல் செய்யுதல் விழியினோ.

ஈரடி யம்போதரங்கம். (௨)

அருவமு முருவமு மாகினின்றுமவ்
அருவமு முருவமு மகன்றுின்றனை
சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி தின்றுமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்துநின்றனை.

ஓரடியம்போதரங்கம். (௪)

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினே
பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளுமாயினே
இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பமாயினே
மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் விடுமாயினே.

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம். (௪)

முத்தொழிலின் வினைமுதனீ மூவர்க்கு முழுமுதனீ
எத்தொழிலு மிறந்தோய்நீ இறவாத தொழிலினீ
இருவிசம்பின் மேலோய்நீ எழின்மலரின் மிசையோய்நீ
அரவணையிற் றுயின்றோய்நீ ஆவின்னீ மூமந்தோய்நீ.

ஒருச்சீரோரடியம்போதரங்கம். (௧௧)

பெரியைநீ சிறியைநீ பெண்ணுநீ ஆணுநீ
அரியைநீ எளியைநீ அறமுநீ மறமுநீ
விண்ணுநீ மண்ணுநீ வித்துநீ வினைவுநீ
பண்ணுநீ பயனுநீ பகையுநீ உறவுநீ.

எனவாங்கு - இதுதனிச்சொல்.

சுரிதகம்.

கற்பனை கழன்றதின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தாத்
தண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமும்
கீழ்மே லுருவ வாராழற் பிழம்பாய்
நின்றதின் றன்மையை யுணர்ந்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.

அம்போதரங்கவொந்தாழ்சைக் கலிப்பா.

இதில் அராகம் நீங்கலாகத் தரவு, தாழ்சை, அம்போதரங்கம், தனிச் சொல், சுரிதகம் என்னு மைந்துறுப்பினைப் பெற்று வருவது.

நேரசையொந்தாழ்சைக்கலிப்பா.

இதில் அராகமும், அம்போதரங்கமும் நீங்கலாக, ஒருதரவும் மூன்று தாழ்சையும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் ஆக நான்கு உறுப்பினைப் பெற்று வருவது.

வெண்கலிப்பா.

கவித்தனை நிறைந்து கலியோசையும், வெள்ளோசையும் தழுவி நான்கடி முதல் எத்தனையடியாயினும் வந்து ஈற்றடி மூன்று சீரால் முடிவது.

(உ-ம்.) சேல்செய்த மதவேற்கட் சிலைசெய்த சுடிகைதுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யும்
தருணவிளம் பிறைகண்ணிற் தாழ்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குலவா
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமால்
அவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்ற லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சிஃறாழ்சைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பஃறாழ்சைக் கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா என வைந்தாம்.

தாவுகோச்சகக் கலிப்பா.

கலிப்பாவிற்குரிய வறுப்புக்களெல்லா மின்றி ஒருதாவுமாத் திரம் மூன்றடி யானும், நான்கடியானும், ஐந்தடியானும் ஒருவது, தனிச்சொல்லுஞ் சரிதகமும் பெற்று வருவதுமுண்டு.

மூன்றடித்தாவுகோச்சகம்.

வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனுங்
கொடிபடு வனாமாழிற் கூடலார் கோமானே.

நான்கடித்தாவுகோச்சகம்.

அடிகொண்ட குறிப்பன்றே யரிபிரமர் முநலானோர்
முடிகொண்ட தலைவணக்கின் குனிப்பெல்லா முறைமுறைபோய்க்
கடிகொண்ட பொழிற்றில்லை நடராஜன் கழற்காலில்
குடிகொண்ட படிபோலு மிடத்தாறிற் குஞ்சுகமே.

ஐந்தடித்தாவுகோச்சகம்.

நாட்டும் புகழ்வாய்ந்த நம்பலகை நாதனும்
கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனர் காணம்மானே
கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனரே யாமாயி
னாட்டினர்க ளெல்லா நகையாரோ வம்மானே
நகைப்படுவன வுரொற்றி நண்ணினர்கா ணம்மானே.

தனிச்சொற்கரிதகம்பெற்றுவந்ததாவுகோச்சகம்.

மல்லாண்ட திரடிண்டோ ணடுமுதலு மணிநாவிற்
சொல்லாண்ட மறைமுதலும் பலசாங்குத் துலைவெய்த
பல்லாண்டு செலச்செல்லா வினையோடும் பணிப்பெய்த
அல்லாண்ட நல்லிருளி லழகாடுந் தொழிவினையே.

அந்நூல்.

பல்பேருழி செல்லினுமடிகட்
கொல்லையுஞ்செல்லாதாமாகவின்
அளவில்கால மலக்கணுற்றுமுலுமென்
தளர்வுநோக்காய் போலுநோக்கில்
கருணைசெய் தருளாயல்லை
அருணலம்பழுத்த வாடல்வல்லோயே.

தரவினைக்கோச்சகக்கலப்பா.

இரண்டு தரவுமாதிரம் வருவது (தனிச்சொல் சுரிதகத்துடன் வருவது முண்டு.)

(உ-ம்.) குழைதூங்கு கழைமென்றோட் கோமாரி கொலைக்கண்கள்
இழைதூங்கு முலைக்கண்களைவந் தேயெய்தா நானெய்த
உழைதூங்கு குயிலேங்க வருமுத்தீ யுகநக்கு
மழைதூங்கு பொழிற்றிலலை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

மீனேற்றின் றுவசத்தான் றனிதுஞ்ச விழித்தோய்கின்
ஆனேற்றின் றுவசமோ வடலேற்றி னூர்தியோ
கானேற்ற பைங்குழின் கவளமா கணத்தின்கண்
வானேற்ற பகிரண்டம் வாய்மடுக்க வல்லதே.

சீஹழிகைக்கோச்சகக்கலப்பா.

ஒரு தரவும் சிலதாழிசையும் இடையிடை தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும்
வர முழுவது.

த ர வு.

மறைதங்கு திருமன்றி னடங்கண்டு மகிழ்ப்புத்துக்
கறைதங்கு கலைநிறையிற் கோலிழைக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்கு தலையுவவு நிரம்பாது நிரப்பெய்தும்
பிறைதங்கு சடைக்கற்றைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்.

எனவாங்கு.

தாழ்சை. (ஈ)

வெள்ளெருக்குங் கரும்பாம்பும் பொன்மத்து மலைச்செயும
துள்ளிருக்கும் பெருமானின் திருமார்பி னுறவழுத்தும்
கள்ளிருக்குங் குழலுமையாண் முலைச்சவட்டைக் கடுவொடுங்கு
முள்ளெயிற்ற கறையரவ முழையென்று துழையுமால்.

அதாஅன்று.

சிலைக்கோடி பொருமருப்பிற் புகர்முகனின்றிருமார்பின்
முலைக்கோடி பொருசவட்டைக் கண்டுகின் முழவுத்தோள்
மலைக்கோடி விளையாடு பருவத்து மற்றுந்தன்
கொலைக்கோடி பட்டவெனக் குலைத்துமனங் கலங்குமால்.

அதாஅன்று,

விடமார்த்த சுடரிலைவேல் விடலைதின் மணிமாம்பில்
வடமார்த்த முலைச்சுவட்டைக் கண்டுதன் மருப்பெய்கை
தடமார்பம் விடர்செய்யச் சமர்செய்கான் கொல்லென்று
கடமாவெங் கவுட்சிறுகட் கயாசுரனை வியக்குமால்.

அதனால்,

சுரிதகம்.

சிலைமுகங் கோட்டுமற் சில்லரித் தடங்கண்
முலைமுகங் கோட்டினணகுமால்
பலைமுகங் கோட்டுதின் மற்புய மறைந்தே.

பஹுநிசைகமோக்சகந்தலிப்பா.

ஒருதரவும், பலதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் வர முடியுது.

காவு.

ஒருநோக்கம் பலர்செய்ய வொருநோக்க மிருள்செய்ய
இருநோக்கம் றொழிச்செய்துந் தூயிற்செய்து மிளைந்துயிரிகள்
கருநோக்கா வகைகருணைக் கண்ணுக்கஞ் செயஞ்ஞானத்
நிருநோக்க வருநோக்க மிருநோக்குஞ் செயச்செய்து
மருநோக்கும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று னாடஞ்செய்வோய்.

நாழிசை. (கூ)

கடிக்கமலப் பார்வைவைத்துங் கண்ணனார் காணுதின்
அடிக்கமல முடிக்கமல மறியாதே மறிதுமே.

முத்தொழிவின் முதற்றொழிலோன் முடியிழந்தான் றலையிழந்த
அத்தொழிவற் கெனிறம்மியே மறிதொழிற்கும் வல்லமே.

இருக்கோல மிட்டுமின்னு முணராதா லெந்தைதின்
திருக்கோல மியாமுணர்ந்து சிந்திக்கக் கடவமே.

நான்மறைக்குந் துறைகண்டார் தோளிழந்தார் நாவிழந்திங்
கூன்மறைக்க மறைப்புண்டே முய்த்துணர்வு பெரியமே.

பலகலையுங் குலமறையும் பயின்னுணர்ந்தும் பயன்கொள்ளா
துலகலையுஞ் சிலகலையு முணராதே முணர்துமே.

செய்யுளிலக்கணம்

அதனால்,

கூ ரி த க ம்.

அம்மனின் நன்மை யெம்மனோ ருணர்தம்

கரிதே யெளிதே யாதல்

பெரிதே கருணை சிறியே மாட்டே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

ஐய உறுப்பும் பெற்று முறைமாறிப் பலதரவும் பலதாழிசையும் பொருந்
தி வருவது.

(உ-ம்.) கலம்பகமுதலிய பிரபந்தங்களிற் காண்க.

கட்டளைக்கலிப்பா.

முதலில் மாச்சீர்பெற்று நாற்சீரானவருவது அரையடியாகவும், அது இர
ட்டித் தோரடியாகவும், அவ்வடி நான்குகொண்டு வருவது. அரையடிக் கெழு
த்து முதலசை நேராயின் பதினொன்றும், நிரையாயின் பன்னிரண்டுமாம்.

நேரசைக்கட்டளைக்கலிப்பா.

பன்னகத்துரு மாதவனும்புலிப்

பாதநாதனும் பார்த்திடத்திலையிற்

பொன்னதாற் செய்யுன்றிடத்தாடிய

● பொற்பு மேயபுராதனத்தெய்வமே

யன்னவாகனத் தன்றுணையாகும்வே

ளைந்துபூவு மடுக்கடுக்காவிடுங்

கன்னல்விற் கைச்சமர்த்திறத்தால்வருங்

காமவாரிகடந்திடச்செய்திடே

நிரையசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

அனகலானவ ரும்பலதேவரு

மம்பலத்தி லறுதினங்கைதொழப்

பனகபூடண மாடிடவாடுவாய்

பத்தொண்ணப் படியருள்பண்பனே

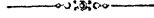
தினகரன்றனைச் சிறியெந்நேரமுஞ்

சுத்தசன்கரியைப் புகழ்சிந்தைசேர்

நனகமேனிபடந்தையர் கண்டருங்
காமவாரி கடந்திடச்செய்திடே.

கவிப்பாவினம்.

கவித்தாழிசை, கவித்துறை, கட்டளைக்கவித்துறை, கவிவீருத்தமென
நான்கு வகையாம்.

கவித்தாழிசை.

எத்தனை சீரானும் இரண்டடியாய் ஈற்றடி மிக்குவந்து முடிவது. (இது
ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்பு.)

(உ-ம்.) செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

முத்தேவர் தேவை முகிலூர்நி முன்னன
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

ஆங்கற் பகக்கள் றளித்தருளுந் தில்லைவனம்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

இரண்டடியின் மிக்குப் பலவழிகளாய் அளவொத்து ஈற்றடி மிக்கு வரு
வது முண்டு.

(உ-ம்.) இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றற் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.

ஈற்றடி மிகுந்து ஏனையடிகள் மிக்குங் குறைந்து வருதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) காளி யாட கனலுமிழ் கண்ணுதல்
மீளி யாடுதல் பாடுமே
மீளியாடல் வியந்தவ டோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குறைப்பதும் பாருமே.

செய்யுளிலக்கணம்

கலித்துறை (கலிநிலைத்துறை.)

ஐஞ்சேரடி நான்காய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது.

பானற் கருங்கட் பகந்தோகையெமெய்ப் பயன்றுய்ப்பவத்
தேனக் கலர்கொன்றை சாருப்பியந்தந்த செயலோர்கிலார்
ஊனக்க ணிதுபினை யொழுகும்புறக்கண் னுளக்கண்ணதாம்
ஞானக்க ணையாத னல்கும்பிரான் றில்லை நடராசரோ.

கட்டளைக்கலித்துறை.

முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாமல் கடையொருசீர் பெரும்பா
ன்மை விளங்காயாகி வரு மைஞ்சேரடி நான்குகொண்டு முழுவது. ஒரடிக்கெ
ழுத்து முதலசை நேராயின் பதினாறும் நினாயாயின் பதினேழாமும்.

நேரசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வாய்க் கருங்கட்டளை ந் தோகைக்கும் வெண்மதிச் சென்னியற்கு
மொவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுதவ் வருவினைமற்
றெவ்வாச் சியமென் றெடுத்திசைபபேமின் னருட்புலியூர்ப்
பைவாய்ப் பொறியர வல்குலெந்தாயென்று பாடுதுமே.

நிரையசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வினீவேள்
இரும்புங் கரைந்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூதிதன்றே
விரும்பும் பெரும்புலி யூரெம்பி ரானருண் மேவிலொரு
துரும்பும் படைத்தழிக்கும் மகிலாண்டத் தொகுதியையே.

இக் கலித்துறைகள் கோவைக் கலித்துறையென்றும், திலகக் கலித்துறை
யென்று மிருவகையாம். மேற்சாட்டிய இரண்டு செய்யுளுக்கும் கோவைக்
கலித்துறைகளில், திலகக் கலித்துறையாவது ஈற்றடியிலுள்ள மூன்றாம் இர
ண்டாஞ் சீராகத் தம்மிலே யாதல் தமது அயற்சீர்களோடாதல் ஒசைபிரிந்து
மொழி பக்குவிட்டுப் பக்குவிட்ட மொழி முதற் சீரோடொன்றி ஒழுகிய
ஒசைத்தாகிய சுறப்பினை யுடைத்தாய் வருவது.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறை வரோதயன் வாணனென்றார்
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல்
துண்கொடி யேகிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னாபுரத்தாட்
பெண்கொடியே பிரியேன் றரியேன் நிற்பிரியினுமே.

சிறுபான்மை கட்டளைக் கலித்துறைகளின் அடிகளில் கடையொருசீர்
கணிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) “இனித்தமுடைய வெடுத்தபொற்பாதமுங் காணப்பெற்றான்”
 “கயிலைச்சிலம்பிற்பைம்பூம் புனங்காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்”
 “அன்றதென்னா ரள்ளற்பள்ளத்திடுடாங் கணவாணத்துமே”
 “கள்ளக்கயலு மிராசியின்மீனுங் கடைப்பட்டதே”

ஒற்றைத்தள்ளி விளங்காயாகக் கொள்ளலாமெனின்-தன்ன தய்ய-சந்த
 ங்கனை-தன-சந்தமாக்கி அங்கனங் கொள்ளலாமேயன்றித்-தத்த-சந்தத்ததைக்
 கொள்ளுதல் யாண்டையதென்பதாம்.

கலிவிரூத்தம்.

நாற்சீரழநான்காய் அளவொத்துவருவது (இதுபதினோரெழுத்து முதற்
 பன்னிரெண்டெழுத்தின்காறும்வரும்.)

(உ-ம்.) கூகா வென்றுகு ணைப்பதல் லாற்சமன்
 வாவா வென்னில் வரேமென வல்லீரே
 தேவே சன்பயி றில்லையி னெல்லையில்
 சேர்வீ றோலது செய்யவும் வல்லீரே.

—:—

வஞ்சிப்பா.

பெரும்பாலுங்கனிச்சீரும் சிறுபான்மை அயற்சீரும் பெற்றத்தன்றனையும்
 பிறதனையும்தழுவி இருசீரானயினும் முச்சீரானயினும் மூன்றமுதலியபலவ
 டுகளால் நிரம்பித்தனிச்சொல்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தான்வருவது.

குறளடிவஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) வையமின்ற மறைக்கிழவனும்
 கொய்துழாய்மவுலிக் குணக்கொண்டலும்
 தருவார்நீழற்றார் வேந்தனும்
 வரன்முறைதாழ்ந்து வாழ்த்திசைப்ப
 மைதீருணர்வின் மழமுனிவனும்
 பையரவாசும் பணிந்திறைஞ்ச
 விமையம்பயந்த விளங்கொடியொடும்
 தமனியப்பொதுவிற் ருண்டவம்புரி
 தில்லைவாணநின் றிருவடிக்கீழ்
 சொல்லுவதொன்றிது சொல்லக்கேகண்மதி
 கமலலோசனன் கண்படுக்கு
 மமளியைநின்மருங் காதரித்தனை

செங்கேகழ்நறுறுதற் றிருமகளோடு
மங்கவனுறைதருமாழிச் சேக்கையைப்
புளிக்கான்முனிவான் புதல்வனுக்கு
நல்லதருகருணையி னாயந்தளித்தனை, அவன்

அதனால்

பாயலு மமளியு மின்றி மன்றநின்
வாயிலி னெடுநாள் வைகி னனையவத்
திருமனை யனையவற் களித்தநின்
மெய்த்தொழி லன்றே ழீடுநல் குவதே.

இதனடிதோறும் முதற்கண்ணே பொதுச்சீர் பதினாறும்காண்க.

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) கடித்தாம னாக்கண்ணன் விழிக்கமலந்தா
வடித்தாம னைச்சுடர்ப்பரிதி யளித்தருளினை

அதனால்,

புதுமலர்ப் பொழிற் றில்லைவாண
உதவியின் வரைத்தோள் வடிகள்கைம்மாறே.

வஞ்சிப்பாவினம்.

வஞ்சித்தாழிசை; வஞ்சித்துறை; வஞ்சிவிருத்தமென மூன்றாம்.

வஞ்சித் தாழிகை.

இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல்மூன்றடுக்கி வருவது.

(உ-ம்.) பிணியென்று பெயராமே
துணிநின்று தவஞ்செய்வீர்
அணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரோ.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரோ.

அரிதென்று பெயராமே
வரைகின்று தவஞ்செய்வீர்
உருமன்ற லுமைபாகன்
திருமன்று பணியீடு.

வஞ்சித்துறை.

இருசீரடிநான்காயொரு செய்யுளேவருவது (இதில் எழுத்துஒரடிக்குஜன் து
முதல்தன்பதுவரையில்வரும்.)

(உ-ம்.) பொன்செய் மன்றில்வாழ்
கொன்செய் கோலத்தான்
மின்செய் தாடொழார்
என்செய் கிற்படு.

வஞ்சிவிருத்தம்.

முச்சீரடி நான்காய்வந்துமுடிவது

(உ-ம்.) ஒன்றி னம்பர லோகமே
ஒன்றி னம்பர லோகமே
சென்று மேவருந் தில்லையே
சென்று மேவருந் தில்லையே.

மருட்பா.

புறநிலைக்களை வாயுறைவாழ்த்து செவியறிவுறு உஆகியபொருள்களைக்
கொண்டு வெண்பாமுதலில்வந்து அகவல் பின்னாகவருவது.

கைக்கிளைமருட்பா.

ஒருதலைக் காமத்துக்குரியகாட்சி ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிவு முதலாகிய
பொருள்பெற்றவருவது.

(உ-ம்.) பருந்தளிக்கு முத்தலைவேற் பண்ணவற்கேயன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்குந் திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
அலைகட லாடுமிவ் வாயிழை நோக்கே.

செய்யுளிலக்கணம்

புறநிலைமநட்பா.

புலவோர்கள் பிறனாவாழ்த்தும் பொருளுக்கிடனாய் வருவது.

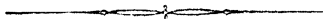
(உ-ம்.) அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணும்
முரசிய றுனேவேன் மன்னர்-பரசோன்
கழலிணைப் பொதுவில் காப்பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியோ பெரிதே.

வாயுறைவாழ்த்துமநட்பா.

அறிஞர் பிறருக்குச்சொல்லும் உறுதிகாதனப்பொருளால் வருவது.

(உ-ம்.) வம்மி நமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
யெம்மி னுறுதி பிறிதில்லை-மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி துமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

சேவியறிவுறுஉ மநட்பா.

ஆன்றமேலோர் அரசர்க்குணர்த்தும்நீதிமுறையின்நிலைமப்பொருளால் வருவது.

(உ-ம்.) வாழ்த்துமின் றில்லை நினைமின் மணிமன்றம்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு-வீழ்த்த
புறநெறி யாற்றா தறநெறி போற்றி
நெறிநின் ரொழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுவே.

நூற்பா (சூத்திரம்.)

சில்வகை யெழுத்துக்களாளைய சொற்றொடராய்ப் பல்வகைப்பொருள்
களை விளக்கித்திப்பமுறுப்பமுமைத்துச் சீர் அடி தொடை முதலியவனாய்
றையின்றிவருவது.

(உ-ம்.) அவனவளது வெனவவைமூ வின்மையின்
தோற்றியதிதியே யொடுங்கு மலத்துளதா
மந்தமாதிரி யென்மனார் புலவர்.

* வண்ணப்பா.

சந்தக்குழிப்புக்களை யாதாமாக்கொண்டு வருவன. அவையாவன-தத்த-
தாத்த-தந்த-தாந்த-தன-தான-தன்ன-தய்ய-எனவெட்டாம்.

இவ்வெட்டும்-தத்தா-தாத்தா-தந்தா-தாந்தா-தனா-தானா-தன்னா-தய்யா-
என அந்தம்நீண்டுஆகப்பதினாரும்.

(உ-ம்.) தத்த-பத்தி, ஒற்றர், சிட்டன், கொய்த்து, மெய்ச்சொல்
கர்த்தன்.

தாத்த-காற்று, பாட்டர், கூத்தன், பார்ப்பு, தூர்த்தன்,
காழ்த்தல்.

தந்த-மஞ்சு, கொண்கர், கந்தன், மொயம்பு, மொயம்பர்,
மொயம்பன்.

தாந்த-வேந்து, வேந்தர், பாங்கன், பாய்ந்து, சார்ங்கர்,
சார்ங்கம்.

தன-குரு, தவர், சுதன்.

தான-காது, சூதர், பாதம், கேள்வி, சார்கண், கூர்முள்,
மான்மி, தேன்வி, மாண்மன், கூன்வில், மான்மர், மாண்விண்.

தன்ன-கண்ணி, மென்வி, அண்ணன், பொன்வில்,
முன்னர், என்வென்.

தய்ய-வள்ளி, செய்தி, வள்ளல், செய்தல், மெய்யன்,
செய்கண்.

தத்தா-அத்தா-கற்றார், தெட்டான், பொய்க்கோ, நெய்க்கோல்,
மெய்க்கோன்.

தாத்தா-சாத்தா, ஆற்றார், மாற்றான், வேய்ப்பூ, வாய்த்தோர்,
சீர்க்கோன்.

தந்தா-அந்தோ, தங்கார், வந்தேன், மொயம்பா, மொயம்போர்,
மொயம்போன்.

* இவ்வண்ணப்பா ஆசிரியப்பாவினினமே. விரிவுபற்றிக்கடையிற் சேர்க்
கப்பட்டது.

தார்தா-சேந்தா,வாங்கார்,நான்றான்,நேரந்தோ,சாரந்தார்,
மாயந்தான்.

தனா-சுகா,சிறார்,கவான்.

தானா-தாதா,போகார்,மேவான்,தூர்பு,கூரவேல்,சேர்மான்,
கெண்மோ,ஆன்மா,ஆண்மான்,கூன்வாள்,வான்மேல்,
தேன்விண்.

தன்னா-அண்ணா,மன்வா,முன்னோன்,அன்னோர்,பொன்வேல்,
தண்வான்.

தய்யா-மெய்யே,கொய்தோ,தள்ளார்,செய்தார்,வல்லோன்,
ஒல்கேன்.

அரைச் சுந்தம்

இப்பதிறைன்மேல்-ன-னா-உயிர்மெய்வரினும்,இவவுயிர்மெய்யோடு-த-
ம-ஒற்றுவரினும்-த்-ம்-தனியே அப்பதிறை உள்வரினும் அரைச்சந்தமாம்.

(உ-ம்)

தந்தன- தந்தனா-தந்தனத்-தந்தனா-தந்தனம்-தந்தனம்- தந்தத்,
தந்தம்.

வலித்தல் மெலித்தல்களால் தய்ய வென்பது தன்ன-தனவாம்.

வலித்தல்.

மெலித்தல்.

நெய்நி-தய்ய

தொய்வு-தய்ய

நெய்நி-தன்ன

தொய்வு-தன

வார்ம-தய்ய

செய்கை-தய்ய

வார்ம-தன்ன

செய்கை-தன

தன்னச்சந்தமானது மெலிவால்தனவாம்.

(உ-ம்)

சண்மு-தன்ன

சண்மு-தன

மன்வில்-தன்ன

மன்வில்-தன.

செய்யுளியல்.

௩௬

வண்ணகீதமுளடி.

(உ-ம்.) தானு தனதன

பாணர் மொழிநிறை
சோணு சலரடி.
பேணு தவனுறு
மாணு நரகமே.

வண்ணச் சிந்தடி.

தனன தானன தந்தன

நரக வாதையில் வன்பிறார்
தரணி மீதொரு கொன்பெறார்
சுரரு லோகமு மின்புற
ராருணை நாயக ரன்புறார்.

வண்ண வளவடி.

தானத் தானன தானத் தானன

தேனைப் போல்கவி மாலைச் சீரியர்
வாளைச்சீயென வாழ்விட் டாள்பவன்
மாளைச் சீறுகண் மாதர்க் கோரிறை
யாளைக் காவுடை யானிற் பாதிவே.

வண்ணக்கட்டளைக்கலித்துறை.

தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதானு
பொலிவற்றுத் தினமற்பக் கலைகற்றுத்தெருளற்றுப் பொருண்மாலே
சொலிவைத்துப் புகழ்கெட்டுப் புவனத்திற் றளர்வுற்றுச் சுழலாமே
புலியக்கத் ததனைச்சுற் றறாபொற்பத் திருவொற்றிப் புணர்வார்பா
லொலிமுற்றுத்துதிசொற்றுக் கதிபெற்றுப்பயன்மிக்குற்றுயர்வாயே.

அறுசீர்வண்ணவிருத்தம்.

தனதன தனதன தய்யன தய்யன தனதன தனதன
முதலிடை கடையள வில்லவ ருள்ளவர் முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளர் தய்யலை மெய்யினி லியனுடனணைபவரா

நுதலினி லொருசுத னிவ்வுல குய்வகை நொடியினி லருள்பவராம்
விதபிர மபுரியி னல்லவர் நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரோ.

எழுதீர் வண்ண விநீதம்.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த

தானதன தானதந்த

தனதான

பாவையரை யேவிரும்பி நானமவ ரோடுறைந்து

பாழுமன மேமெலிந்து

நலியாதே

புவலய மேலனந்த மேலாபிகளை யேபுகழ்ந்து

போதவறி லேவிகழ்ந்து

மெலியாதே

நாவலர்க்கு நோய்கந்து புதிமணி யேயணிந்து

நூல்கிவ யோகமென்று

புரிவேனோ

நூலவூடன் மாமுருந்த னோடுமய னார்வணங்கு

மாதிரி வாழ்வந்த

பெருமானே.

சந்தங்களில் சிலபலசேர்ந்து ஒருதுள்ளலாம். துள்ளல்முன்றுகொண்டது
ஒருகுழிப்பாம். குழிப்பொன்றும் ஒருசிறுதொங்கல் துள்ளலுஞ்சேர்ந்துஒருகில
யாம். கிலயெட்டுக் கொண்டதுவண்ணம்.

இருதுள்ளல்கொண்டகலையால்வந்தவண்ணம்.

மின்னலையொத் தேயுற் றிருக்கின்ற வாழ்விலே

வெம்மையுறத் தான்மிக் கிளைப்புண் டிடாமலே

யின்னலறுத் தேசிற் சுகத்தின்கண் மேவுமா

யென்னையெடுத் தாணற்றமிழ்ச்சந்த மோதுவேண்

வன்னமலர்ச்சோலைத் திருந்செந்தினையகா

வண்ணமிசைப்பாபாப் புரக்குந்தயாபா

தென்னணிவெற் பானுக் குவப்பொன்று தேசிகா

சென்னைநகர்க் கோயிற்றிருத்தண்ட பாணியே.

என்கலை வண்ணம்.

சந்த, தானை தன, தன, தன, தன	தன, தானு
சஞ்சமாபலம் னையென வளர், தனி யஞ்சவாகனமுதுகனில் வரும், விநி கன்றியேபலவுடனினிலை, தர	விதியானே
சங்குலேயெனுநி, முழுவகடதில் வெம்புதூது வந்தொநி, தரவனலுமி சண் ளானவைசினம் தருமனிவ	வெண்கிரானே
யஞ்சவாள் விழியரிவையப் படைவொடு தென்றலேற் கொர்க்கணமதி லெனினில் சம்பினுலட்சுமீபுரி, தரமந	வெண்கிரானே
யந்தவானுறையரியயப் படை நின்னுதே, தடிடவழிபடுமிருமுனி யன் னுகாணுறவருளியதிருவடி	தருவானே
செஞ்சொலார், தருவருணியம, தலைபை யெங்குடேசுதாணியெனவருள் படை சிங்கவாகனிப வயதி, திரிபுடை	விண்ணாளா
செங்கைகலேவென் கொடு நரிமுகனரி, முகன் மிண்டுருருயிர்கடல்வனையடுமுயர் செந்திவ்வேணியசர வணகு தன்வருள்	விழியானே
யஞ்சமாபதி வரந, திருநலை கொன்றை, தர, தகியது கணையெனவடி மங்குளாகரமிக கியசடை, மறை	யுடையானே
வண்கொண்மாபறையுநி, சிகர்பசுசிறை கொம்புமேவிதும்வரமதை, தயு, தவிட வந்துமாதை, தயில்வதி, தருமழகிய	பெருமானே.

இவ்வண்ணமிக்குவருங்கால் அழகிருநாலுக்கலையாகவும், எட்டுக்கலையாகவும், பதினாறுக்கலையாகவும் வரும். இவற்றின்விரிவை அபரவருணகிரிநாதராளியவண்ணத்தியல்பிற்காண்க.

உ.
கட வுள் துளை.

ஒழிபியல்.

சீருந் தனையும் கெட வந்தனிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலு
காமும், உயிரளபெடையும் அவஞ்ஞாரியம் பெறுவாய்.

குற்றியலிகரம்.

கொன்று கோடுநீடுகுருகி மாயவும்

சென்று நீடு ரொழுமலை மொழுமா ம:-

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் குற்றகாமம்வந்து ஐந்தனைச ளான்றால் குற்றகாங்
களைக்கழித்து இருசீரடிவஞ்சிப்பா வாகக்கொள்ச.

குற்றியலிகரம்.

சிறுநன்றி யின்நிவர்க்கியாம் செய்நகராணுவாய்

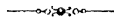
பெறுநன்றி யின்னுய் பெரிதென்-னுறுநன்றி:-

இதனுள்-இன்றிவர்க்கியா - என்புழி கடவிளங்காணிபோல் வந்துவெண்
கெட்டமையால் குற்றியலிகரத்தை நீக்கிக் கடவிளங்காயாகக்கொள்ச.

குழலினி தியாழினி தென்பார்நம் மாய்கன்

மழலைசொற் கேனா தவர்.

இதனுள்-தியாழினி-என்புழி விளமுன் நினாவந்து தனிகெட்டமையால்
குற்றியலிகரத்தைக்கழித்து விளமுன்றோரைக் கொள்ச.

உயிரளபெடை.

தூரேறாது நென்பா னுடங்குடைக்கு நென்முலைக்கு

மாறேறமா லன்றளந்த மண்.

இதனுள்-தூரேறாது-என்புழி நாலசைச்சீர் வென்பாவில் வந்தமையால்
உயிரளபெடையைநீக்கி மூவசைச்சீராகக் கொள்ச.

ஒற்றாபெடை - ஆய்தம்.

சீர்தனிகெடவரின் ஒற்றம், ஆய்தமும் அளபெடுத்துத் தனிக்குறில்போல
கேரையாய்.

(உ-ம்.) கண்ண கருவினை காழ்ப்புடைய கூடுபிற
 றொன்ன் பொருகிணங்கு பொழ்வா யிலவம்பூ:—
 எஃஃ கிலங்கிய தையா யின்னுயிர்
 வெஃஃ குவார்க் கிலை வீழ்.

இ.

இரண்டு மாதத்தினாயினையுடைய செட்டெட்டத்தாகிய-இ செய்யுட்களில்
 குற்றெழுத்தாகிக்குறிவோகம், எழுத்தோகம் கூடி நிறையுதயாம்.

(உ-ம்) அன்னையை யானோவ தவா லையிழை
 புன்னையா னோவா னுந்தி.

அ. ௧௩

செய்யுளில் முன்னுமபின்னும் அசை முதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழிய
 றித்துகுற்றப்படாமல் உணணமுதல் வேண்டும்

(உ-ம்.) கடியார்பூங்கோதை கடாயினான், நின்றிடர்
 சிரியந் தஞ்சிற்றில் சிறை நுந்தி.

இதனை, கடியார்பூங்கோதை-கடாயினான் என அலகிழன் ஆகிரியத்தளை
 யும், கவித்தளையுத்தட்டு, வெண்ணைத்தன்மை துன்னுமாதலால், கடியார்பூ-கோ
 தை-கடாயினான் என்று அலகிடல்வேண்டும்.

மலர்மிசையேகொன் மாணடிதோர்ந்தார்
 நிலமிசைநீடுவாழ்வார்.

இதனை, நிலமிசை-நீடு-வாழ்வார் என்று அலகிழன் ஆகிரியத்தளைதட்டு
 வெண்பாவினிறுதிக்கண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சிராய்முடியும், ஆதலால்
 நிலமிசை-நீடுவாழ்-வார் என அலகிடல்வேண்டும்.

பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுநாங் கொண்டவர்க்கும்
 ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்-நீடுநீர்
 நல்வயலூர நறுஞ்சாந்தணியகலம்
 புல்லினுடலினிது.

இதனுள்-கொர நகரங்கள் பிரித்திசைத்தன வாயினும் இரண்டினையுங்கூட்
 டுகிரையசையாக அலகிடச் சீருத்தளையுஞ்சிசையாவாம் அல்லாவிழன், நால்
 சைச்சீராய் வண்ணமழித்து ஓசையுண்ணுது கெடும்.

சீர்.

தேமா, புளிமா, வென்று நேரீற்றியற்சீரண்டும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என்னுகிறைநடுவாகிய வஞ்சிவுரிச்சீ ரிரண்டுக்கலிப்பாவினுள்வாரா. கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டும் ஆசிரியப்பாவினில்வாரா. ஒழிந்தசீர் கனெல்லாம்பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும்மயங்கும் ஆயினும், வஞ்சிவுரிச்சீர் நான்கும்வெண்பாவில் வாரா.

தலை.

எல்லாத்தளையும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் மயங்கப்பெரினும் வெண்பாவில் இயற்சீர் வெண்டளையும் வென்சீர் வெண்டளையு மல்லது வேறுதளைவராது

அடி.

இயற்சீர் வெண்டளையால்வந்த வெண்பாவடியும் வஞ்சியடியும் ஆசிரியப்பாவினுள் உந்துமயங்கும். ஆசிரியவடியும் கலியடியும் வஞ்சிப்பாவினுள்வி ரவும், வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் கலிப்பாவினுள் புக்கு மயங்கும்.

தொடை.

அடிமோனைத்தொடை.

அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது.

(உ-ம்.) மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படா
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாலேயா ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே.

இயைபுந்தொடை.

அடிதோறும் இறுதிச்சீர் ஒன்றிவருவது.

(உ-ம்.) இன்னதைத் துவர்வாய்க் கொடியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைந் தொளி கூடலு மணங்கே
அநிம,ந் மழைகதனு மணங்கே
நிநதுர,ந் மொறி,ந் திரைமுமணங்கே.

அடியாடெடை.

அடிதோறு முதற்கணனே மறுதலைப்படை தொடுப்பது.

(உ-ம்.) இருப்பைத் தன்ன மாரீர் மருங்கல்
உலகுவிந் தன்ன வெண்மண லொருநிறை
இருமடு வன்ன கருங்கோட்டிப் புண்ணை
மொன்னி வன்ன தண்டா திறைக்குரு
சிறகுபுடையான் மடமட
மொருநா மறைநதறு முடைபய லணங்கே.

அடியாடெடைநோடை

அடிதோறு முதற்கணனே யளபெடுத்த தொன்றிகருவது

(உ-ம்.) ஆஅ வளிய வவ்வன்றன் பார்ப்பினே
மஇரையுங் கொண்டோர்ப் பன்னியுட்
உந் தனையோப பட்டாஞ்நா திறைவன்றேன்
மேவ வலைபாட்ட நமமோ னறுதுநால்
ஒரு யுழைக்குந் தாய்

அந்நாதிநோடை.

ஒரடியினந்தத்திலுள்ள எழுத்தாவது சேராவது அடியாவது மற்றொரடிக்கு ஆதியாய்வருவது.

(உ-ம்.) உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக முவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளியறிவன்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளியறிவனை
அறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து

செய்யுளிலக்கணம்

துன்னிய மாந்த ரீதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.

இரட்டைநொடை.

அடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்பது.

(உ-ம்.) ஒங்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சிரொறி யொக்குமே யொக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்.

செந்நொடை.

மோனை முதலாகிய தொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது வேறு
படத் தொடுப்பது.

(உ-ம்.) பூத்த வேங்கை வியன்சிறை யேறி
மயிலின மகவு நாடர்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தருந்தானே.

இயைபு.

இணையியைபு முதலிய* ஏழுவிசற்பமும் வருமாறு.

(உ-ம்.) மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே
மற்றத நயலே முத்துறழ் மணலே
நிழலே யினியத நயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே யியலே
வில்லே துதலே வேற்கண் கயலே
பல்லே தளவம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயலே யியலே அதுனல்
இவ்வயி னிவ்வரு வயங்கலின்
எவ்வயி னோரு மிழப்பர்தந் நிறையே.

*இணை, பொழிப்பு, ஒருஉகழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க் துவாய், முற்றஎன்

எதுகை.

இணை எதுகை முரலிய வேழவிகற்பமும் வருமாறு.

(உ-ர்.) உரன்னி னன்ன பொந்சுணங் கேந்திய
பன்னநங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி
மின்னிவ ரொலையுந் தரங்கி மன்னிய
நன்னிற் பென்முலை மின்னிடை வநுந்
என்னையு மிடுக்கண் சென்றுவிட் டின்னடை
அன்ன மெய்ப்படை போலப் பன்மலாக்
கன்னியம் புன்னை யின்னிழை யன்னிய
மயிலே சாயல் வாறுநல்
ஆயில்லே லுண்கணைந் மருகுந் தலைந் தானே.

மு ன் .

இணைப்பின் முடிவாகப் வேடிக்கைப்படும் வரும்படி.

(உ-ர்.) சிறுபுறமே தா கல்ஞ் சொந்திய
கருங்கிய நுகர்விற்பெருநுவுடற் பாங்கி
ஞவிக் றுகணங் கருங்கிய சொங்கை விநிந்த
சிறிய பெரிய நிகரவெட் கோதைததன்
வெள்ளமோற் றோளுந் தோயிட் கருங்கணும்
இருந்தையு கிணையு மேந்தொழி லியக்கமுற்
ஆவ்வாய்ந் திஞ்சொனா முவந்தெனை முனியாது
என்று மின்னண் பாகுமதி
பொன்றிகற் தெநிதெந் போர்வல் லோயோ;

ஆள பிடை.

இணையளபெடை முதலாகிய வேழவிகற்பமும் கருமாறு.

(உ-ம்) தாஅட் டாஅ மனாநல ருழக்கிப்
பூஉக்குவனோப் போஒ தநந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅச் தாஅண் மோஒட் டெ-ருமை
தேஎம் புனலிடைச் சோஒர் பாஅல்
மீஇ னாஅர்ந் துகளுந் சீஇர்
எஎ னாஅ நீஇ ணீஇர்

ஊரன் செய்த கேண்மை
ஆய்வனைத் தோளிக் கலரா னுவே.

ஆசிரியப்பா - கலிப்பா.

இவைகளில் தமச்சூரியநாற்சீரடியினுமிருந்து ஐஞ்சீரடியும் அரிதாய்வுடும்.

ஆசிரியப்பா.

(உ-ம்.) உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்து மருங்கி னகன்றலை
பூர்மாழ்த் தன்ன லோடையப் பெருங்கட
டின்கு வென்றி ராயின்
இனியலோ பெரும துமிழெற்கு மனையே

கலிப்பா.

(உ-ம்.) நானொன் னுள்ளபார் ஞானங் களொன்னையா லிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டலெனன் மதிடையங்கி
பூனாருடைசகையி லுண்டலிதே, ரம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றாடாய்த் தோடி அம்பி

கூண்.

கெண்பா, சுலிப்பா, ஆசிரியப்பா இவைகளில் முழுவதும், ஒருசிலரின்
இடையிலும் கடையிலும் ஒருசீர் வருவது.

கெண்பா

(உ-ம்.) உதுக்கான் - சுரந்தானு வண்ரைச் சுவானபாப் புதுள்
பரந்தானு பல்புரழைப்பாடிட - விபந்தார்ப்பாடி.
டின்றையகல்வது போல் விருணிங்கி
மின்னு மனிதே, தர் மறை.

ஆசிரியப்பா.

(உ-ம்.) அவலோ - கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாடுலை
வாடா வல்லியங் காடிதற் தோடோ,
யானோ - தோடா லெவ்வை நெகழ வேங்கிப்
பாடமைசேச்சையுட் படர்கூர்ந்திசினே.

கலிப்பா.

(உ-ம்) உலகினுள்-பெருந்தகையார்பெருந்தகைமைபிறழாலேபிறழினு
நிருந்தகையவிறுவனாமேலெரிபோலச் சுடர் விடுமே

சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்வின்
யுறுதகைமையுலகினுக்கோரொப்பாகித்தோன்றுவே.

வ ள் சி ப் பா .

(உ-ம்.) மாவயவங்களின் மயக்குற்றன-வழி
கலங்கழாவித்-துறை-கலக்குற்றன

கலிவெண்பாவும் - வெண்கலிப்பாவும்.

இவையிரண்டினையும் ஒன்றெனக்கொண்டு கலிப்பா வினத்திற்சேர்த்துள்
ளார் பலயாப்பாசிரியர். கலிவெண்பாவானது வெண்டளைபிழையாது தனிச்
சீர்பெற்றப் பலவழிகளால்வருவது. வெண்கலிப்பாவானது கலித்தளையும் வெ
ண்டளையும் விரவித்தனிச்சொற்பெறாது பலவழிகளால்வருவது. கலிவெண்பா
வில்லித்தளையிரவின் இன்னுவலோசைப்பயத்தலை எஃசெவியுறண்ணுணர்வுமு
டையாரறிவர். கலியெனவிசேடித்தலின் கலித்தளை விரவு வேண்டுமென்பாரா
யின், வெண்பாவிருத்தத்திலவெண்டளைவிரவாமையை யறிவாராக. கலியென்ப
து இங்குமிகுதியைக்குறித்தது. ஆகலின் கலிவெண்பாவிறை வெண்பாவினத்தி
ற் சேர்த்துள்ளோம். அக்காலத்து வீரசோழியவாசிரியர், இக்காலத்து முத்துவீ
ரியவாசிரியர்ச்சம்மதமு நம்மதே.

தரவு - தாழிகை.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்க
லிப்பாவும் நீங்கலாக, மற்ற கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு மூன்றடியேசிறுமை, பெரு
மை பாடுவோனது பொருண்முடிபுகுறிப்பே.

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசை
க்கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கஞ்சருக்கமில்லை. ஆறடியேதரவு, பொதுவகையால்தா
ழிசைச்சொல்லிப்போந்தாராயினும் தாழிசைக்கிரண்டடி. சிறுமை, நான்கடிபெ
ருமைமூன்றடியானும்வரும்.

வ ண் ண ப் பா .

இப்பாக்களில்குறிப்புச்சிறைதவும், கொடுத்தமிழ்ப்புணர்ப்பும், அளபெடைச்
சேர்க்கையுமாகாவாம், வடமொழிமருஉச் சொற்கள்புணரின் சுவைகுன்றும்.

குறுக்கல்.

(உ-ம்.) யானை யெருத்தத்திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
திருந்தார்நன்றென்றேன்றியேன்.

இதில்தியேனென்பதுதியேனெனக்குறுக்கும் வழிகுறுக்கலாம்.

குறை.

தலைக்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறையெனமூன்றும்.

தலைக்துறை.

(உ-ம்.) மரையிதழ் புரையுமஞ் செஞ்சிறடி.

இதில்தாமனையென்பது மரையென முதற்குறைந்தது.

இடைக்துறை.

(உ-ம்.) வேதினவெரிநினைதி முதுபோத்து.

இதில்ஒந்தியென்றது ஒதியெனஇடைகுறைந்தது.

கடைக்துறை.

(உ-ம்.) நீலுண்முகிலிகை கடுப்பா.

இதில்நீலமென்பது நீலெனக்கடைகுறைந்தது.

ஆனந்தம்.

எழுத்தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பானந்தம், அணியானந்த மெனவைந்தாம்.

எழுத்தானந்தம்.

(உ-ம்.) ஆழியிழைப்பப்பசல் போயிறவெல்லாந்
தோழிதுணை யாய்த்துயர் திரும்-வாழி
நறுமலைத்தாராய் தினாயவோலு வென்றுஞ்
செறுமலை சென்றடைந்தபோது.

இதனுள் தினாயனென்றதுஇறையவோலு என எழுத்துநிலைபிறழ்ந்துஅளபெடையெடுத்தது எழுத்தானந்தம்.

சொல்லானந்தம்.

(உ-ம்.) என்னிற்பொலிந்த திவண்முக மென்றெண்ணியே
தன்னிற் குறைபடுப்பான் றண்மதிய-மின்னி
விரிந்திலங்குவண்குடைச்செங்கோல் விசய
னெரிந்திலங்கு வேலினெழும்.

இதனுள் விசயனென்ற சொல்லையடுத்தது எரிந்துஎன்றுசொன்னிலைபிறழ்ந்துவந்த சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்தம்.

(உ-ம்.) வலிக்குமாம் மாண்டார்மனம்.

இதனுள்மாண்டாரென்பது மாட்சிமைப்பட்டாரானவும், இறந்தாரானவும் பொருள்பட பொருணிலைபிறழ்ந்த பொருளானந்தம்.

யாப்பானந்தம்.

(உ-ம்.) மறுக்குமுகல்வனிதிவாழ்வான்கிலேரா

மறுக்குநிகர்யானைவகுப்பாம்.

இதனுள் இராமனென்றது முதலடியின்றிலும் இரண்டாமடிதலையிலுமாகப் பிறழ்த்துவந்த யாப்பானந்தம்.

அணியானந்தம்.

(உ-ம்.) இந்திரனே போலுமினஞ்சாதநன் சாதநற்கு

மந்திரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்.

இதனுள் சாத்தனாகிய கீழ்க்கணையகணைப்போலுவயித்து அணிபிறழ்த்த அணியானந்தம்

குறிப்பிடுக.

எழுத்தோசைபலவரும்குமீரே இலகை அனுகரணமுதலியன செய்யுளசதுவந்தால் அவற்றையும் அசையுஞ்சிருமாக அலகிட்டுத்தனையும் அடியும் சொடையும் பிறையாமற் கொண்டு நிரப்புதல்.

(உ-ம்.) மன்றலங் கொன்றை மலர்நெய்யத்து மலர்நெய்

வென்று திரிபு மிடைமுகனே-கொன்று

மறியாட்டை யுண்ணாமல் வண்ணையால் வல்லே

யறிபாயோ வண்ணைசுரு மாறு.

ஒப்பு.

சொசனை முதலியனவறையறுக்கப்பட்ட செய்யுளுட் சில சொன்ன பெற்றியிறநிரித்துமிருங்குறைத்துமவந்தாலும் ஒருபுடையொப்புமை நோக்கிச் சார்த்தி அங்ஙனம் தவறிய செய்யுட்களையும் இலக்கணநெறியால் முன்னோதிய செய்யுட்களின் பால்படுத்திக் கொள்ளுதல்.

(உ-ம்.) கோழியுங் கூவின குங்கில் குரலியாமபுந்

பாழியு ணிலந் நடங்கனீர் போதுமினே

வாழிருந் வையந் தறிவனடியேந்திக்

கூழை நனையக் குடைந்து குளிப்புன

லாழியு மன்னுவா மென்றேலோரொம்பாவாய்

நாற்பீரநாஸடியானவருவது கவிவிருத்தமென்று வரையறுக்கப்பட்டிருப்பினும் இஃது ஐத்தடியால் வந்தமையின் ஒருபுடையொப்புமை நோக்கிக் கவிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்தும். இதனைத் தரவுகொச்சக மெனினுமிழுக்காது.

பிறவும் புராணகவிஞரார்ப்பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் மிக்குங் குறைந்தும் வரினும் இவ்விலக்கணத்தால் ஒன்றன்பாற் படுத்திக்கொளவேண்டும்.

கடவுள்துணை.

* பாட்டியல்.

பாட்டு.

பாவுறப்பு மேற்கொண்டொலிக்கும்பாட்டு ஆசுவியென்றும், மதுரகலியென்றும், சித்திரகலியென்றும், வித்தாரகலியென்று நான்குவகைப்படும்.

ஆசுவிய்.

ஒருபுலவனின்வெழுத்தானாதல், இச்சொல்லானாதல், இப்பொருளானாதல், இவ்வணியானாதல், இப்பாட்டானாதல், இவ்வெழுத்தானாதல், இவ்வெழுத்தானாதல், இச்சொல்லானாதல், இச்சொல்லந்தமாகப்பாடுவாயென்று கூற, அப்பொழுதே அவன்கருத்துக்கு ஒப்பப்பாடுவான்.

மதுரகலி.

தொடையும் தொடைவிகற்பமும் செறியச் சொற்களையும் பொருட்சுவையும்விளங்க உருவகவணிமுதலிய முப்பத்தைந்தணிகளோடு அலங்காரம்பெறப்பாடுவான்.

சித்திரக்கலி.

ஏகபாதமும் எழுகூற்றிருக்கையுங் காணத்தக்கார்ப்பும்கர்த்துறைச்செய்யுளும் கூடச்சதுக்கமும் கோழுத்திரியும் இவைமுதலிய வறிந்துபாடுவான்.

வித்தாரக்கலி.

மறம் கலிவெண்பா மடலூர்சல் இயல் இசை பாசண்டத்துறை பன்மணிமாலும் மணிக்கோவை கிரீடை இடைமுதலியன பிறவும் விரித்துப்பாடுவான்.

புலமை.

கவி கமகன் வாதி வாக்கி இவைநான்கும் புலமைக்கியல்பு.

கவி.

ஆசுவிய் மதுரகலி சித்திரகலி வித்தாரக்கலி அறிந்து பாடவல்லவன்.

* பாட்டியலென்பது பாட்டின்கண்ணவாகிய இலக்கணமுணர்ந்துத்தன் னோடியையின்மை நீக்கித்தலைமை பற்றியபெயராய் நின்றது. இவ்வியலோடு செய்யுளியற்கு வேற்றுமை யென்னையெனின் அது செய்தல் செய்யுளெனின் துசெய்யுட்செய்தலி லக்கணமாயிற்று.

க ம க ன்.

ஞானவிசேடத்தாலேயாதல்கல்விப்பெருமையாலேயாதல் ஒருவன்சொல்
விய நூல்விதற்பத்தைத்தான் பயிலாதிருந்தும் பொருள் விரிக்கவல்லவன்.

வ ர தி.

எடுத்துக் கொண்டகோளுக்குப் பொருந்தினமேற்கோளும் காரணமும்
அவையிரண்டிற்குப்பொருந்தினவெடுத்துக்காட்டும்சொல்விழுக்கவல்லவன்.

வ ர தி.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பனதம்மில்விரவாமற்கேட்டோர் விரும்
ப இலக்கணத்தையாதல் இலக்கியத்தையாதல் செஞ்சொல்லால் விளங்கச்சொ
ல்லவல்லவன்.

பொருத்தம்.

மங்கலப்பொருத்தம்.

திரு, யானை, தேர், பரி, கடல், மலை, மணி, பூ, புகழ், சீர், மதி, நீர், எழுத்
து, பொன், ஆரணம், சொல், புயல், நிலம், கங்கை, உலகம், பரிதி, அமிழ்தம்
இவற்றின்பரியாயப் பெயரும் பிறவுமாம்.

கோற்பொருத்தம்.

முதலெடுத்துக்கொண்ட மூவகைச் சீரியவாகிய சொற்கள் மங்கலத்தவா
யினும் வகையுனி சேர்ந்தனவும் சிறப்பில் சொல்லும் பலபொருட் கேற்ற
சொல்லும் பொருளி ஸ்சொல்லும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலென்னும் விகார
விறுதிச் சொல்லும்வைக்கப்படா.

எழுத்துப்பொருத்தம்.

ஒற்றட்படமூன்றும் ஐந்தம் ஏழும் ஒன்பதுமாகியவெழுத்தால் முதன்
மொழிக்குவருவது நன்று. * நான்கும் ஆறும் எட்டுமாகிய வெழுத்தால் முதன்
மொழிக்குவருவதுதீது.

தானப்பொருத்தம்.

குற்றெழுத்தைத்தோடும் தமக்கொத்த நெழிலச்சேர்த்து இகரம் உகா
கின்றதானத்து முறையே ஐகரஓளகாரங்களைச் சேர்த்தால் உயிரும் உயிரு
மெய்யுமென்று சொல்லப்பட்டதொகையெல்லாம் ஐந்தகூறையடங்கும், இவற்
றைப்பாட்டெடத்தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்தின் கூற்றைத் தொ
டங்கிப் பாலன் குமரன் இராசன் மூப்பு மரணமென வருவித்தால் கடைபிர
ண்டும் ஆகா.

* உலகம் அமுதம் ஆரணம் எழுத்து எனப்பிறழ்ந்து வருமேனும் மங்கலத்
தால் அமைவுடைய என்க.

பாற்போந்தம்.

குற்றமுத்தெல்லாம் ஆண்பால், நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பால், ஆய்தமும் மெய்களும்பேடு. பெண்பாற்குப் பெண்பாலெழுத்தும் ஆண்பாற்கு ஆண்பாலெழுத்தும் ஆம். இருமையும்யங்கிப் புணரிற் குற்றமாம்.

உணுப் பொருத்தம்.

அ இ உ எ ஆகிய நான்குயிரும், க ச த ந ப ம வ ஆகிய எழுமெய்யும் அமுதவெழுத்தாம், யா யோ ரா ரோ லா லோ இவ்வாறுமெய்யும் ய ர ல ஆகியமூன்றுமெய்யும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும், மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தமும் * நஞ்செழுத்தாம்.

வருணப்பொருத்தம்.

பனிரண்டுயிரும் வல்லெழுத்தாலும் பார்ப்பாருக்காகும் த ந ய ர ப ம இவ்வாறு மெய்யும் அரசருக்காகும் ல வ ர ன இங்நான்கு மெய்யும் வணிகருக்காகும். மு ள இவ்விரண்டுமெய்யும். சூத்திரருக்காகும்

நாட்பொருத்தம்.

அ ஆ இ ஈ கார்த்திகை, உ ஊ எ ஏ ஐ பூராடம், ஒ ஓ ஔ உத்திராடம், க கா கி கீ திருவோணம், கு கூ திருவாதிரை, கெ கே கை புனர்பூசம், கொ கோ கௌ பூசம், ச சா சி சீ இவோதி, ஈ ரு செ சே சை அச்சுவினி, சொ சோ செள பரணி, ஞ ஞா ஞெ ஞொ அவிட்டம், த தா தோதி, தி தீ து தூ தெ தே தை விசாகம், தொ தோ தென சதயம், ந நா நி நீ நூ அனுடம், நெ நே நை கேட்டை, நொ நோ நௌ பூரட்டாதி, ப பா பி பீ உத்திரம், பு பூ அத்தம், பெ பே பை பொ போ பெள சித்தினா, ம மா மி மீ மு மூ மகம், மெ மே மை ஆயிலியம், மொ மோ மௌ பூரம், ய யா உத்திராட்டாதி, யு யோ மூலம், வ வா வி வீ உரோகணி, வெ வே வை வெள மிருகசிரிடம்.

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் முதலெழுத்திற்கு உரியநாள் தொடங்கி, உறுகின்ற இருபத்தேழு நாளினையும் ஒன்பதொன்பதாகப்படுத்திச் சென்மம் அனுசென்மம், உபசென்மமென்ற கூறப்பட்டமுப்படுகியனும் ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு எண்ணின் வந்தாட்கள் பொருத்தமுடையனவல்லவெனக்கொண்டு இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு இவைகளினின்ற நாட்களைப்பொருத்தமுடையவாக முதற்சீனா பெரித்துச்சொல்லவேண்டும்.

கந்தப்பொருத்தம்.

அ இ எ க ஈ ட த ப ஆகிவொன்பதெழுத்தும் தேவர்கதி, ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஞ ண ந ம ஆகிய வெண்பதும் மக்கட்கதி, ஒ ஓ ய ர ல ழ ற ஆகிய

வேழெழுத்தும் விலங்கின்கதி, ஓ ஓ வ ள ன ஆகிய ஐந்தெழுத்தும் நரகர்க
தி, இவற்றுள் தேவசுதியுட் மக்கள்கதியும் நல்லனவாம் விலங்கின்கதி நரகர்கதி
* தீயனவாம்.

கணப்பொருத்தம்.

தேமானாகாய் இஞ்சிசுணம் புனிமாங்காய் சந்திராகணம், சுருவிளங்கனி
நிலக்கணம், கூவிளங்கனி சிந்திராகணம் இவைநல்லனவாம், சுருவிளங்காய் அந்த
ரகணம், கூவிளங்காய் சூரிபாணம், தேமங்கனி வாயுச்சணம், புனிமாங்கனி
தீக்கணம் இவையாகாவாம்.

சிறப்புநிதி.

தானம்பொருத்தமும், நாட்பொருத்தமும், காட்பொருத்தமும் குற்றம்
வரலாகா; தலைவன் இயற்பெயரைக்குறித்து மங்கலசொற்குற்றப்பாளொதா
யின் அம்மங்கலச்சொற்கு அடைகொடுத்துக் கூறுதலும், பரியாயச்சொற்கூறு
தலும் உரியனவாம், அம்மங்கலகசொல் முதற்கணன்றிகடுவிலும் இறுதியிலும்
நிற்கவும்பெறும்.

மங்கலத்தைக்குறித்துச் சொற்பொருத்தமும், உண்டிப்பொருத்தமும், எ
ழுத்துப்பொருத்தமும், வேறுபடனும் அமைபுமெனவும், தானத்திறையும், நா
ளிறையும், சனத்திறையுறுகுறித்து மங்கலச்சொல் வேறுபடனும் அமைபுமென
வங் கொள்க.

நிறம்.

வெண்பா வெண்ணை, ஆகிரியப்பா செம்மை, கலிப்பா பொன்மை, வஞ்
சிப்பாகருமை.

ஆலம்

வெண்பா பிராமணகுலம், ஆகிரியப்பா சத்திரியகுலம், கலிப்பா வணிககு
லம், வஞ்சிப்பா சூத்திரகுலம்.

நாள்.

வெண்பா கார்த்திகை முதலியவேழம், ஆகிரியப்பா மகமுதலியவேழம்,
கலிப்பா அனுடமுதலியவாறம், வஞ்சிப்பா அவிட்டமுதலியவேழம்.

இடம்.

வெண்பா விருச்சிகம்மீனம், ஆகிரியப்பாமேடம் சிங்கம் தனுசு, கலிப்பா, மி
துனம் கும்பம் துலாம், வஞ்சிப்பா இடபம் கன்னி மகரம்.

* எடுத்தமங்கலச்சொல்முதலெழுத்தாமாயின் குற்றமுடையவல்ல.

கிரகம்.

வெண்பா சந்திரன் வியாழம், ஆசிரியப்பா சூரியன் செவ்வாய், கலிப்பா புதன் சனி, வஞ்சிப்பா வெள்ளி இராசு.

நீலம்.

வெண்பா மூல்லை, ஆசிரியப்பா ருறிஞ்சி, கலிப்பா மருதம், வஞ்சிப்பா நெய்தல்.

மாங்கலச்சொற்கள்.

கீரி.

க கா, கி, கீ, சொ, சோ, ந, நா, நி, நீ, யா, வ, வா, வி, வீ என்னுள்எழுத் துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குச் சீசொன்றெடுத்துப்பாடுக.

எழுத்து.

அ, தா, யூ என்னும் பெயர்களுக்கு எழுத்து என்றெடுக்க.

பொன்.

கு, கூ, செள, து, தூ, தெ, தே, நெ, நே, பு, பூ, மெ, மே, மொ, மோ மெள, என்னும்பெயர்கட்குப்பொன் என்றெடுக்க.

பூ.

கௌ, சை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, வை, வெள, என்ற பெயர்கட்குப், பூ வென்றெடுக்க.

திருதிங்குள்.

கொ, கோ என்றபெயர்கட்குத்திரு அல்லது திங்குள் என்றெடுக்க.

மணி.

கெ, கே, என்றபெயர்கட்கு மணி என்றெடுக்க.

நீரி.

கை, சி, சீ, தீ, தை, நொ, நோ, பை என்னும் பெயர்கட்கு நீர் என்றெ டுக்க.

சொல்.

ஒள, சு, சூ, செ, சே, தெள, நௌ என்னும்பெயர்கட்குச்சொல் என்றெ டுக்க.

கங்கை.

அ, ஆ, ஒ, ஓ, த, தா, தொ, தோ, யோ என்னும் பெயர்கட்குக் கங்கையென் றெடுக்க.

வாரணம்.

ஞெ, ஞொ என்றபெயர்கட்கு வாரணம் என்றெடுக்க.

குஞ்சரம்.

இ, ஈ, ஞா, என்னும் பெயர்கட்குக்குஞ்சரம்என்றெடுக்க.

உலகம்.

ப, பா, என்றபெயர்கட்கு உலகம் என்றெடுக்க.

பாரீ.

ச, சா, பெ, பே, பெ-, போ, வெ, வே என்னும் பெயர்கட்குப்பார்என்
றெடுக்க.

தே 1.

உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, மை என்னும் பெயர்கட்குத் தேர்என்றெடுக்க.

இம்மங்கலச் சொல்லுகட்குப்பரியாயமானவொற்களைக்கொண்டபாடினும்
முக்காது.

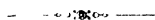

கவிக்ருதிற்சிவபிடி.

பாட்டிடைத் தலைவன் இயற்பெயனையும் ஊர்ப்பெயனையும் உகந்து எது
கையினிலையுளவாகப் பாடுகதுசிறப்பு.

நவிக்ருவியு.

பலரானும் உடன்பட்டவறக்கோடு நூற்பயன்பயக்கும்இன்பத்தினைவிட்
மெறுதலையாற் புணர்த்தலும்,வடவெழுத்தே மிகப்புணர்த்தலும், பழையோர்
கூறிய இலக்கணசொற்களைவிட்டுக் காலத்தாற்கூறும் வழு உச்சொற்புணர்த்த
லும்,வினாவின் மயங்கக்கூறுதலும் வருவாம்.

வருணம்.

வெண்பா அந்தணருக்கும், ஆசிரியப்பா அரகருக்கும், கலிப்பாவணிகருக்கும்
வஞ்சிப்பா குத்திரருக்கும்உரியவாம்.

திணை.

வெண்பாமூல்கைக்கும், ஆசிரியப்பா குறிஞ்சிக்கும், கலிப்பாமருதத்திற்கும்,
வஞ்சிப்பா கெய்தலுக்கும், மருடப்பாலைக்குமுரியவாம்.

நிறம்.

வெண்பாவிற்குவெண்மையும், ஆசிரியப்பாவிற்குச்செம்மையும், கலிப்பா
விற்குக்கருமையும், வஞ்சிப்பாவிற்குப் பொன்மையுமுரியவாம்.

நாள்.

வெண்பாவிற்குக்கார்த்திகைமுதல் ஆயிலியமீராகவும், ஆசிரியப்பாவிற்கு மகமுதல்விசாகமீராகவும், கலிப்பாவிற்கு அனுமாதலவிட்டமீராகவும், கஞ்சிப்பாவிற்குச் சதயமுதல்பரணியீராகவுமுரியவாம்.

இராசி.

வெண்பாவிற்குக்கடகம் விருச்சிகம் மீனமும், ஆசிரியப்பாவிற்கு மேடம் சிங்கம் தனுசும், கலிப்பாவிற்கு மிதுனம் துலாம் ரும்பமும், கஞ்சிப்பாவிற்கு இடபம் கன்னி மகரமுமுரியவாம்.

கோள்.

வெண்பாவிற்குச் சந்திரனும் பிரசஸ்பதியும், ஆசிரியப்பாவிற்கு ஆதித்தனும் செவ்வாயும், கலிப்பாவிற்குப் புதனும் சனியும், கஞ்சிப்பாவிற்கு சுக்ரனும் பாம்புமூரியோர். இன்னும் பாக்களுக்குரியபுத்தமும் சந்தனமும் வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் முன்சொன்ன நிறப்பகுதியினாலேகொள்க.

பிரபந்தங்கள்.

மாநகநகவி.

ஒணாகிலையும், திநிலையும், யோகநிலையும், நாண்மீனிலையும், வாகிலையும் கரணநிலையும், கிரகநிலையும் ஆகியவெழுறுப்புக்களினிலைகளாயும், சோதிடநூலால் நன்குணர்ந்து அவற்றையமைத்து அவற்றால் தலைமகனுக்கு அடைவன கூறல்.

பிள்ளைக்கவி.

காப்பு செஞ்சினா தால் சப்பாணி முத்தம் வாராணை அம்புலி சிறுபறை சிறிநில் சிறுதேர் இவற்றை முறையே ஆசிரிய விருத்தத்தால் பத்துப் பத்தாக்கூறுவது ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவி. இவ்வுறுப்பினில் கடை மூன்றொழித்துக் கழங்கு அம்மனை ஊசல் என்றிவற்றைக் கூட்டிக்கூறுவது பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி.

பிறந்த மூன்றாந்திங்கள் முதல் இருபத்தொரு திங்கள் காறும் ஒற்றித் ததிங்களில் நிறைமதி பக்கத்திற் பிள்ளைக்கவியை விரும்புக. மூன்றாமாண்டினும் ஐந்தாமாண்டினும் ஏழாமாண்டினும் கொள்ளவும்பெறும். காப்பு ஒன்பது பாட்டானும், பதினொரு பாட்டானும் பாடுக. நிலங்கள் பத்துத்தம்மில் ஒப்பக்கொண்டு பாடுமிடத்து ஒற்றைப்படடாடுதல் சிறப்புடைத்து; இரட்டிக்கப் பாடுமிடத்தும் ஒசை பெயர்த்துப்பாடுக. காப்பு முதற்கண்டுத்த

ஆசிரிய விருத்தம் நான்கடிக்கும் எழுத்தொப்பப் பாடுதல் வேண்டுமெனக் கொள்க.

கலம்பகம்.

வெண்பா கலித்துறை ஒருபோகு முதற்கவி யுறுப்பாக முற்கூறி, புயவ குப்பு மதங்கு அம்மனை காலம் சும்பிரகம் கார் தவம் குறம் மறம் பாண் களி சித்து இரங்கல் கைக்கிளை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டு றப் பியைய மடக்கு மருட்பா அகவற்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா ஆசிரியவிருத் தம் கலிவிருத்தம் கலித்தாழிசை வஞ்சிவிருத்தம் வஞ்சித்துறை வெண்ணிறை யென்னுமிவற்றால் இடையே வெண்பா கலித்துறை விரவி அந்தாதித்தொ டையான் முற்றுறக் கூறுவது.

காலத்தான் மருவிய பிச்சியார் கொற்றியார் இடைச்சியார் முதலியவுங் கொள்க. தேவர்க்குநூறும் அத்தணர்க்குத் தொண்ணூற்றைந்தும் அரசர்க்குத் தொண்ணூறும் அமைச்சருக்கு ஐழபதும் வணிகர்க்கு ஐம்பதும் வேளாளருக் குமுப்பதுமாகப்பாடுக. அத்தணரைத் தேவருக் கொப்பாகவும், குறுநில மன்ன வரை அரசர்க் கொப்பாகவும் பாடுதலுண்டு.

பதினாறு.

பொர்முகத்து ஆயிரம் யானையைக்கொன்ற வீரனைத்தலைவனாகக்கொண் டு, கடவுள்வாழ்த்து கடைதிறப்பு பாலைநிலம் காளிகோயில் பேய்களோடுகா ளி காளியோடு பேய்கள்கூறத் தான்சொல்லக்கருதிய தலைவன் கீர்த்திவிளங் க அவன்வழியாகப் புறப்பொருள்தோன்ற, வெம்போர்வழங்கவிரும்பல், இவை யெல்லாம் இருசீரடி, முச்சீரடி யொழித்து ஒழித்த மற்றடியாகாரடி. பலதா ழிசையாற்பாடுவது.

வெண்கலிப்பாவாற்பாடினுமிழக்காது.

கோவை.

இருவகையாகிய முதற்பொருளும், பதினான்குவகையாகிய கருப்பொரு ளும், பத்துவகையாகிய உரிப்பொருளும் பெற்றுக் கைக்கிளைமுதலுற்ற அன்பு டைக்காமப்பகுதியவரம் களவொழுக்கமும் கற்பொழுக்கமும் கூறலேயெல்லே யாகக்கட்டளைக்கலித்துறை நானூற்றால் திணைமுதலாக துறையீறாகக்கூறப்ப ட்ட பன்னிரண்டகப் பாட்டுறுப்பும் வழுவின்றித் தோன்றப்படுவது. இது அக வல் வெண்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா வண்ணம் இவற்றாலும் வழங்கப்படும்

வநுக்கக்கோவை.

அகரமுதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிக்குமுதலா மெழுத்துக்கட்ட னைக் கலித்துறையாகப்பாடுவது.

செய்யுளிலக்கணம்

ழம்மணிமீகோவை.

ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், கட்டளைக் கலித்துறையும் முறைமுறை தொகை மூப்பதுபெற அடுக்கி அந்தாதி தொடையாற்பாடுவது.

ஒபாஒபஃது.

அகவல், வெண்பா, கலித்துறை இவற்றொன்றினால் அந்தாதித்துப் பத்து பாடுவது.

இருபாவிருபஃது.

பத்துவெண்பாவும் பத்தகவலும் அந்தாதிதொடையாக இருபது இணைந்து வருவது.

அட்டமங்கலம்.

கடவுளைப்பாடி அக்கடவுள் காக்கவென ஆசிரியவிருத்தமெட்டு அந்தாதித்துப்பாடுவது.

அங்கமாலை.

ஆண்மகனுக்கும் பெண்மகனுக்கும் மிக்கன வெடுத்திக் கூறுமவயவநகளை வெண்பாவாலாயினும், வெளிவிருத்தத்தாலாயினும் பாதாதிசேசம், கேசாதிபாதமுறைபிறழாது தொடர்வுறப்பாடுவது.

அறுபுகமாலை.

தலைவன் கனவின் கணைத்தியைக் கண்டு மீகட்டு உண்டு உயிர்த்து இனிமையுறப்புணர்ந்ததைத் தன்னுயிற்பாங்கற்குரைத்ததாக நேரிசைக்கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

ஒரட்டைமணி மாலை.

முறையானே வெண்பாவுங் கலித்துறையும் இருபது அந்தாதிதொடையான் வருவது.

இணைமணிமாலை.

வெண்பாவும் அகவலும், வெண்பாவும் கலித்துறையுமாக இரண்டிரண்டாக இணைத்து வெண்பாவகவலிணைமணிமாலை, வெண்பாக் கலித்துறை யிணைமணிமாலையென நூறுநூறு அந்தாதியாகப்பாடுவது.

நவமணிமாலை.

வெண்பா முதலாக வேறுபட்டபாவும் பாவின்முமாக வொன்பது செய்யுளந்தாதித்துப்பாடுவது.

ழம்மணிமாலை.

வெண்பாவும், கலித்துறையும், அகவலுமந்தாதியாக மூப்பதுபாடுவது.

பாட்டியல்.

சூக

நான்மணிமாலை.

வெண்பாவும், கலித்துறையும், அகவலும், விருத்தமும் அந்தாடியாய் நாத்
பது உருவது.

நாமமாலை.

அகலவழியும் கலியழியும் வந்துமயங்கியவஞ்சிப்பாவால் ஆண்மகனைப் புக
ழ்த்து பாவெது.

பலசநீகமாலை.

பத்துப்பத்துச் செய்யுள்வெவ்விவறு எந்தமாக ஊறு செய்யுட் கூறுவது.

பன்மணிமாலை.

கலம்பகத்திற்குக் குறித்த ஒருபேரூம, அம்மானையும் ஊசலுமின்றி ஏனை
யுறுப்புக்களெல்லாம் வரப்படுவது.

மணிமாலை.

எந்தப்பெருண்மேலும், வெண்பாவிருபதும், கலித்துறை நாத்பதும்விர
வப்பாடுவது.

புறநாடிக் கிமாலை.

அகலவழியும், கலியழியும் வந்து மயங்கிய வஞ்சிப்பாவால் பெண்களின்
சிறப்பைக்கூறுவது.

பெருமகிழ்ச்சிமாலை.

பெண்கள் அடங்கும், குணமும், ஜகத்களும், சிறப்பு முதலியன கூறுவது.

வருடமாலை.

மொழிக்கு முதலாகுட் வருக்கெழுத்தினுக்கு ஒவ்வொரு செய்யுட் கூறு
வது.

மேயக்கீதிநிமாலை.

சொற்சீரடியென்னும் கட்டுரைச் செய்யுளால் குலமுறையிற்செய்த கீர்த்
தியைக்கூறுவது.

காப்புமாலை.

தெய்வங்காத்தலாக மூன்று செய்யுளாலும் ஐந்து செய்யுளாலும் பா
டுவது.

வேனிள்மாலை.

வேனிலையும் முதிர்வேனிலையும் சிறப்பித்துப்பாடுவது.

வசந்தமாலை.

தென்றலைவருணித்துப்பாடுவது.

தாரகைமாலை.

அருந்ததிக்கற்பின் மகளிர்க்குள்ள இயற்கைக் குளங்களை வகுப்பிற்கூறுவது.

உற்பவமாலை.

திருமால் பிறப்புப் பத்சையு ஆசிரிய விருத்தத்தால் கூறுவது.

தானைமாலை.

அகவலோசையிற்பிறழாது ஆசிரியப்பாவால் முன்னொடுத்துச்செல்லுங்கொடிப்படையைக் கூறுவது.

தண்டகமாலை.

வெண்பாவினால் முன்னொறு செய்யுட்கூறுவது.

வெளிச் சிமாலை.

சுத்தவீரன் பகைவருநிற்சென்று பகநிகைவந்ததுருவதை மிகுத்துக்கூறுவது.

வெற்றிக்குரீதைமஞ்சரி.

பகைவர் கொண்டதங்கிணா மீட்போர் கரந்தைப்பூமாலைக்குடிப் போய் மீட்டதைக்கூறுவது.

போர்க்குழுவஞ்சி.

பகைவர்மேல் போர்க்குறித்துப் போகின்ற வயவேந்தர் வஞ்சிப்பூமாலை சூடப்புறப்படும் படையெழுச்சிச்சிறப்பை யாசிரியப்பாவாற்கூறுவது.

வரலாற்று வஞ்சி.

குலமுறை பிறப்புமுதலிய மேம்பாட்டின் பலசிறப்பையும்கீர்த்தியையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறுவது.

செருக்குளவஞ்சி.

போர்க்களத்தில் இறந்தகுதிரை யுடலையும் யானையுடலையும் மனிதருடலையும் நாயும் பேயும் பிசாசும் காகமும் கழுகும் தின்றகளித்துப்பாடிய சிறப்பைப்பாடுவது.

காஞ்சிமாலை.

பகைவருர்ப்புறத்துக் காஞ்சிப்பூமாலை சூடியூன்றலைக் கூறுவது.

பாட்டியல்.

௩௩

நொச்சிமலை.

புறத்தூன்றிய பகைவர் கோடலின்றி நொச்சிப் பூமாலேகுடித் தன்மதில் காக்குந்திறங்குறுவது.

ஐழிநாலை.

பகைவர் ஊர்ப்புறஞ்சூழ உழிஞைப்பூமாலேகுடிப்படைவளப்பத்தைக் கூறுவது.

தும்பைமலை.

பகைவரோடு தும்பைப்பூமலை குடிப்பொருவதைக் கூறுவது.

வாகைமலை.

பகைவனாவென்று புகழ்ப்படைத்து வாகைப்பூமலை குடுவதையாகிரியப் பாவாற் கூறுவது.

வாதோணமச்சி.

யானையைவயப்படுத்தி அடக்கினவருக்கும் எதிர்த்தயானையை வெட்டிய அடக்கினவருக்கும் பற்றிப்பிடித்துச் சேர்த்தவருக்கும் வீரப்பாட்டின் கிறப்பை வஞ்சிப்பாவால் சொந்திதூப்பாடுவது.

என்செய்யுள்.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஊனையும் பெயனையும் பத்துமுதல் ஆயிரமளவும் பாடி எண்ணற்பெறுவது.

தொண்டிலைச்செய்யுள்.

நெடிலடிச் செய்யுளால் தொகுத்தது நெடுந்தொகை; குறளடிச் செய்யுளால் தொகுத்தது குறுந்தொகை; கலிப்பாவால் தொகுத்தது கலித்தொகை போல்வன.

ஒலியலந்தாதி.

பதினாறு கலையோரடியாகவைத்து, இங்ஙனம் நாலடிக்கறுபத்து நாலுக் கலைவகுத்து, பலசந்தமாக வண்ணமும், கலைவைப்பும், தவறாமலந்தாகித்துமுப்பது செய்யுட்பாடுவது. சிறுபான்மை யெட்டுக்கலையானும் வரும், வெண்பா அகவல், கலித்துறை ஆகிய இம்மூன்றையும் பத்துப்பத்தாக அந்தாதித்துப் பாடுவதுமுண்டு.

பதிற்றுநாதி.

பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறை பொருட்டன்மைதோன்ற அந்தாதித் துப்பாடுவது.

நூற்றந்தாதி.

நூறுவெண்பாவிலேனும் நூறுகவித்துறையிலேனும் அந்தாதித்துக் கூறுவது.

உலா.

இளமைப்பருவ முற்றதலைவனைக் குலத்தானாகமுடிபிறப்பானும் மங்கலங்களானும் பரம்பரையானும்இன்னொனென்பது தோன்றக்கூடிஅணிகலன்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு முதன்மையெய்தியமானா நெருங்கிய அழகிய வீதியிடத்து அன்னோன்பவனிவரப்பேரதை முதலியஎழ்ப்பருவமானாக் கண்டுகொழு உலாவந்ததாக நேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது

ஐந்துமுதலேழளவுமபேதை, எட்டுமுதற்பதினொன்றளவும் பெதும்பை, பன்னிரண்டுமுதற்பதினமூன்றுளவுமகசை,பதினொன்றுமுதல்பத்தொன்பதளவு மடந்தை,இருபதுமுதலிருபத்தைத் தளவுமரிவை, இருபத்தாறுமுதல்முப்பத்தொன்றளவுந்தெரிவை, முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும் பேரிளம்பெண்.

உலா மடல்.

கனவிலொரு பெண்ணைக்கண்டு கலவியின்பதுகாந்தோன விழித்தபின் அவள் பொருட்டு மடலுர்வேனென்பதைக் கலிவெண்பாவால் முற்றுவிப்பது,

வா மடல்.

அறம, பொருள், இன்பமாகிய பயனைநித்தித்து, மனகையர்காமவின்பத்தைப் பயனெனக்கொண்டு பாட்டுடைத்தலைமகன இயற்பெயருக்குத்தக்கதை எதுகையாகநாட்டிக்கூறி அவ்வெதுகைப்பட தனிச்சொல்லின்நினைச்சைக் கலிவெண்பாவால் தலைமகனிரந்து குறைபெறுது மடலேறுவதாய்ச்சாரடியெதுகையாக வரப்பாடுவது.

ஆற்றுப்படை

அகவற்பாவால் விற்றி, பாணா, கூத்தா,பொருநா, இந்நாலவரிலொருவர் பரிசுக்குப்போவாணாப் பரிசுபெற்றுவருவோர் ஆற்றிடைக்கண்டு தலைவன்கீர்த்தியும், கொடையும், கொற்றமும்கூறுவது.

கூண்படைநீல.

அரசரும் அரசரைப்போல்வாரும் அவைக்கண்ணெழுது வையகியழி மருத்துவரும் மந்திரிமாரும் முதலியோருக்கும் கண்டியில் கொடலைக்கருதிக்கூறுவது.

பெயரின்கை

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரைச்சாரஇன்னிசைவெண்பாவால்தொண்ணூறேனும் எழுபதேனும்ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்நீரிகை.

பாட்டுடைத்தலைவ ஊரைச்சார இன்னிசைவெண்பாவால் தொண்ணூ
றேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

பெயர்நீரிகை.

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரைச்சார நேரிசைவெண்பாவால் தொண்ணூ
றேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்நீரிகை.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஊரைச்சார நேரிசைவெண்பாவால் தொண்ணூறே
னும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்வெண்பா.

வெண்பாவால் ஊரைச்சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுள்பாடுவது.

விளக்குநிலை.

வேலும், வேற்றலையும் விலங்காதோங்கியவாறுபோலக் கோலொடுவிளக்
குமொன்றுபட்டோங்குமா ரோங்குவதாகக் கூறுவது.

புறநிலை.

நீவணங்குந் தெய்வம் நின்னைப்பாதுகாப்ப நின்வழிவழியிருவதாகவெனக்
கூறுவது.

கடைநிலை.

சான்றோர் தூரத்தில் வருதலால் பிறந்த வருத்தந் தீர வாயில்காக்கின்றவ
னுக்கு என்வரவைத் தலைவற்றிசையெனக் கடைக்கணின்று கூறுவது.

கையறுநிலை.

கணவனோடு மனைவி சழிந்துழி, அவர்கண்பட்ட வழிவுப் பொருளெல்லாம்
பிறர்க்கறிவுறுத்தி, தாமிறந்துபடாதொழிந்தவாயத்தாரும், பரிசில்பெறும் விற
வியரும் தனிப்படருழந்துசெயலறு நிலையைக்கூறுவது.

தசாங்கப்பத்து.

நேரிசை வெண்பாவால் அரசன்படைத்த தசாங்கத்தினைப் பத்துச்செய்
யுட்கூறுவது.

தசாங்கத்தியல்.

அரசன் தசாங்கத்தை யாசிரிய விருத்தத்தால் பத்துச் செய்யுட்கூறுவது

அரசன்விநூத்தம்.

பத்துக்கலித்துறையும், முப்பதுவிருத்தமும் கலித்தாழிசையுமாக மலை
கடல், நாவிலருணையும், நிலவருணையும், வான்மங்கலமும், தோண் மங்கல
மும் பாடிமுடிப்பது.

செய்யுளிலக்கணம்

நயனப்பத்து.

கண்களைப் பத்துச்செய்யுளால் கூறுவது.

பயோதரப்பத்து.

முலையைப் பத்துச்செய்யுளால் கூறுவது.

பாதாதிக்கேசம்.

கலிவெண்பாவால் அடிமுதல் முடியளவும் கூறுவது.

கேசாதிபாதம்.

கலிவெண்பாவால் முடிமுதல்முடியளவும் கூறுவது.

அலங்காரபஞ்சகம்.

வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், சந்த விருத்தம் இவ் வகையே மாறி மாறி நூறு செய்யுளந்தாதித்துப்பாடுவது.

கைக்கிளை.

ஒருதலைக்காமத்தை ஐந்து விருத்தத்தால்கூறுவது. மூப்பத்திரண்டு செய் புளால் கூறுதலுமாம்.

மங்கலவள்ளை.

உயர்குலத்திற்பிறந்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும், வகுப்பொன்ப தாலும் பாடுவது.

தூது.

ஆண்பாலும் பெண்பாலும் அவரவர்காதலை பாணன்முதலிய உயர்நிணையோடும், கிளிமுதலிய வஃறினையோடும் சொல்லித்தூதுபோய் வாடுவனக்கலி வெண்பாவாற்கூறுவது.

* நாற்பது.

இடமும், பொருளும், காலமும், ஆகியவிலற்றொன்றினை நாற்பதுவெ ண்பாவாற்கூறுவது.

குழமகன்.

கலிவெண்பாவால் பெண்கள்தங்கையிற்கண்ட இளைமைத்தன்மையுடைய குழமகனைப்புகழ்ந்து கூறுவது.

நாண்டகம்.

இருபத்தேழுமுத்து முதலாக வுயர்ந்தவெழுத்தடியினவாய் எழுத்தும் ரு குவும் இலகுவும்தத்துவருவன அளவியற்றாண்டகமெனவும், எழுத்தொவ்வாதும்

* காலம்பற்றிவருவது கார்ப்பாற்பது இடம்பற்றிவருவது களவழிநாற்பது பொருள் பற்றிவருவது இன்னாநாற்பது இனியாநாற்பது.

எழுத்தலகொவ்வாதும்வந்தன அளவழித்தாண்டகமெனவும்ஒருபொருளைக்குறித்துப் பத்துச்செய்யுளாகக்கூறுவது.

பதிசம்.

ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச்செய்யுளாகக் கூறுவது.

சதகம்.

அகப்பொருளொன்றன் மேலாதல், புறப்பொருளொன்றன் மேலாதல் சுற்பித்து தூறு செய்யுட்கூறுவது.

சேவியறிவுறுஉ.

பொங்குதலின்றிப் புளாயோர் நாப்பணிக்கூறல் கடனென அவையடக்கியற்பொருளும் மருட்பாவாற்பாவெது

வாயுறைவாழ்த்து.

வேம்புங்கடுவும் போல்வனவாகிய வெஞ்சொற்கள் முன்னர்த் தாங்கக்கூடாவாயினும், பின்னர்ப் பெரிதும் பயன்றருமென, மெய்ப்பொருளுற மருட்பாவாற்கூறுவது.

புறநிலைவாழ்த்து.

வழிபடுதெய்வ நின்னைப் புறங்காப்பக் குற்றமில்லாத செல்வத்தோடு ஒரு காலைக்கொருகால் சிறந்து பொலிவாயெனறு மருட்பாவா லறைவது.

பவனிந்நாதல்.

உலாக்காட்சியாலெய்திய காமமிக்கால், அவை பிறரோடு முனைத்து வருந்துவது.

ஊசல்.

ஆசிரிய விருத்தத்தானாதல், கவித்தாழிசையானாதல் சுற்றத்தோடும் பொலிவதாக ஆடிருசல், ஆடாமோவுசல் என்றிறக்கூறுவது.

எழுக்கூற்றிருக்கை.

கோதிலேழறை யாக்கிக்குறுமக்கண் முன்னின்றும்,புக்கும் போந்தும் வினையாடும் பெற்றியால் வழுவாமை ஒன்றுமுதலேழிறுதியாக முறையானே பாவெது.

கடிகைவேண்பா.

தேவரிடத்தும் அரசரிடத்தும் நிகழுங்காரியம் கடிகையளவிற றோன்றி நடப்பதாக, முப்பத்திராண்டு நேரிசைவேண்பாவாற் கூறுவது.

சின்னப்பூ.

நேரிசைவேண்பாவால் அரசனது சின்னமாகிய தசாங்கத்தைச் சிறப்பித்து, தூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது முப்பது என்னுத் தொகைபடக் கூறுவது.

விருத்தவிலக்கணம்.

வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர், குடை இவ்வொன்பதையும் பத்துப்பத்து அகவல் விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப்பாடுவது.

முதுநாஞ்சி.

இளமைகழிந்து அறிவின்மிக்கோர், இளமைகழியாத அறிவின் மாக்கட்குக் கூறுவது.

இயன்மொழிவாழ்த்து.

இக்குழியிற் பிறந்தோர்க் கெல்லாம் இக்குறையியல் பென்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாகவுடையை யென்றும், இன்றோ பலனீயும் இயல்பாகவீயென்று ம, உயர்ந்தோரவனை வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது.

ஒலியலந்தாதி.

பதினாறுகலையோரடியாகவைத்து, இவ்வனம் நாலடிக்கறுபத்து நான்குகலை வகுத்துப், பலசந்தமாகவண்ணமும், கலைவைப்புந் தவறாமலந்தாதித்துமுப் பதுசெய்யுட்பாடுவது, சிறுபான்மையெட்டுக்கலையானும்வரும், வெண்பா, கலித்துறை ஆகிய இம்மூன்றையும் பத்துப்பத்தாக அந்தாதித்துப்பாடுவதுமுண்டு.

குறத்திப்பாட்டு.

தலைவன்பவனிவரவு, மகளிராகாமுறல், மோகினிவரவு, உலாப்போந்த தலைவனைக்கண்டு மயங்கல், திங்கள் தென்றன்முதலியவுவாலம்பனம் பாங்கி யுற்ற தென்னெனவினவல், தலைவிபாங்கியோடுற்றதுகூறல், பாங்கிதலைவனைப் பழித்துக்கூறல், தலைவி தலைவனைப்புகழ்ந்து கூறல் தலைவிபாங்கியைத்துதுவே ண்டல் தலைவிபாங்கியோடு தலைவனடையாளங்கூறல், குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவளமுதலிய வினவல், குறத்திமலைவளநாட்டு வளமுதலிய கூற ல், தலைவன்றலவளம் கிளைவளமுதலியகூறல், குறிசொல்லிவந்தமைகூறல், தலைவி குறிவினவல், குறத்திசெய்வம்பராவல குறிதோந்து நல்வரவுகூறல், தலை விபரிசிலுதவிவிடுத்தல், குறவன்வரவு, புள்வரவுகூறல், கண்ணிகுத்தல், புட்ப டுத்தல் குறத்தியைக்காமுற்றுத்தேடல், குறவன்பாங்கினெடுகுறத்தியடையாள ங்கூறல், குறவன் குறத்தியைக் கண்ணுறல், குறவண்ணிமுதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்திவிடை கூறலுமாகக்கூறல், பெரும்பான்மையு மிவ்வகை யுறப்புக்களால, அகவல், வெண்பா, தரவுகொச்சகம், கலித்துறை, கழிநெடில்விருத்தம் கலிவிருத்தம் இச்செய்யுளிரைக் கிடைக்கறிச் சிந்துமு தலிய நாடகத்தமிழாற்பாடுவது.

உழத்திப்பாட்டு.

கடவுள் வணக்கமுறையே மூத்தபள்ளி இறைய, பள்ளி, குடும்பன் வரவோ டுவுள் பெருமைகூறல், முறையே யவ்வரலாறு நாட்டுவளன் குவிற்குக்கேட்

டல், மழைவேண்டிக் கடவுட்பரவல், மழைக்குறியோர்தல், ஆற்றின்வரவு, அதன்சிறப்புக்காண்ட லிவற்றின் கிடையிடையகப்பொருட்டுறையுங்கூறிடபண்ணைத்தலைவன் வரவுள்ளிகவிருவர் முறையீடு இனையானையவரனுப்பல், பள்ளன்வெளிப்படல் பண்ணைச்செயல்வினவல், அவனதுகூறல், ஆயனாவருவித்தல், அவர்வரல், அவர்பெருமைகூறல், மூத்தபள்ளிமுறையீடு, குடும்பன் கிடையிலிருந்தான் போலவரல், அவனைத்தொழுவின் மாட்டல் அவன்புலம்பல், மூத்தபள்ளி யடிசிறுகொடுவரல், அவனவளோடுகூறல் அவனைனை மன்னித்தல் கேட்க வேண்டல், அவன்மறுத்தல் அவன்சூளுறல் அவனவளே மீட்கவேண்டி பண்ணைத் தலைவனைப்பரவல், விதைமுதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளைவெருளல் அதுபள்ளினைப்பாய்தல், பள்ளிகன்புலம்பல் அவனெழுந்துவித்தல் அதைப் பண்ணைத்தலைவற்கறிவித்தல், நாறநடல், விளைந்தபிச்செப்பஞ்செயல் நெல்லளத்தல், மூத்தபள்ளிமுறையீடுபள்ளிகளுளொருவாக் கொருவகோசலென விவவுறுப்புக்களுற்ப பாட்டுடைத்தலைவன பெருமையாங்காங்கு தோன்றச்சிந்தும் விருத்தமுப விரவிவர விவறறற்பாடுவது.

பெருமங்கலம்.

நாடோறந் தான்மேற்கொள்கின்ற சிறைசெய்தன்முதலிய செற்றங்களைக்கைவிட்டுச் சிறைவிடுகன்முதலிய சிறந்ததொழிலுகள் பிறத்ததற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியைக்கூறுவது.

பெருங்காப்பியம்.

தெய்வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மிவற்றிற்கியையவாழ்த்து முன்னுளதாயறம் தெய்வணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளுமிவற்றிற் கியையவாழ்த்துமுன்னுளதாயறம்பொருளினபம்வீடென்னுநாற்பொருளும் பயக்குநெறியுளதாய நிகரிலாத்தலைவனையுடைத்தாய மலையுங்கடலு நாடுநகரும்பருவமுமிருசுடர்த்தோற்றமு மென்றிவற்றின் வளங்கூறுதலுமணமு முடிசுவித்தலும்பொழிலவினையாட்டு நீர்வினையாட்டு உண்டாட்டுமகப்பேறும் புலவியுங்கலவியுமென்றிவற்றைப் புகழ்தலும் மந்திரமுந்தூ கஞ் செலவும்போரும் வென்றியுமென்றிவற்றைத் தொடர்துகூறலுமாகியவிவைமுறையேதொடர்வுறச் சருக்கயிலம்பகம் பரிச்சேதமென்றும் பகுப் புடைத்தாய் வீரமுதலியசகையுமவற்றை விளக்குங் கருத்துவிளங்கக்கற்றோரானியற்றப்படுவதாம் நாற்பய னொழிந்தேனையவுறுப்புக்களுட்சில குறைந்தியலினுக்குற்றமின்று.

சிறுகாப்பியம்.

அறம் பொருளின்பம்வீடெனு நான்கனுளொன்றும் பலவுங்குறைந்தேனையவுறுப்புக்கண் மேற்கூறியவாறியல்வது.

செய்யுளிலக்கணம்

வேறுபெயர்கள்.

பொருளானும், இடத்தானும், தொழிலானும், உறுப்பானும், அளவானும் செய்தோன் பெயரானும் செய்வித்தோன் பெயரானும் பெயர்பெறும். பொருள்பற்றிவந்தது ஆசாரக்கோவை, இடம்பற்றிவந்தது மதுரைக்காஞ்சி, காலம்பற்றிவந்தது வேணிலவிருத்தம், தொழில்பற்றிவந்தது யானைத்தொழில், உறுப்புப்பற்றிவந்தது நயனப்பத்து எல்லைப்பற்றிவந்தது க்கேசாதிபாதம், செய்தோன் பெயர்பற்றிவந்தது அகத்தியம், செய்வித்தோன் பெயரால்வந்தது பாண்டிக்கோவை முதலியனபிறவுமன்ன.

அரங்கேற்றுங்காலம்.

அகர ஆகாரமும், இகர ஈகரா ஐகாரமும், உகர ஊகார ஔகாரமும், எகர ஏகாரமும், ஒகர ஓகாரமும் முறையே உதயாதி அவவாறுநாழிகையுதிக்கும். இவற்றுள் முதன்மூன்று நாழிகையும் உத்தமம், பின்மூன்று நாழிகையுமாகாது, இவ்வைந்து கூறறெழுத்துக்களை முதலிலுடைய பாக்களுக்குச் சொன்னகாலத்தில் முற்கூற்றிலரங்கேற்று.

செய்யுளிலக்கண முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கக	கஅ.	இவன்	இவண்.
நக	உரு	வினமையின்	வினமையின்,
நஅ	ச	ஓர்பு	ஓர்பூ.
௨	உய	நெய்நி	நெய்நி.
சஎ	கங	வருமாறு	வருமாறு.

